

A tartalomból

- 1-2. oldal
Június végi özönvíz
- 3. oldal
Belvízvédelmi gyakorlat
- 3-4. oldal
Nagyvízi mederkezelési tervek társadalmi egyeztetése
- 4-5. oldal
Vándoregerünk társra talált
- 5-6. oldal
Magyar-román interkalibrációs vízhozammérés
- 6-7. oldal
Geotermikus erőforrások feltárása
- 7. oldal
Csökkenés a közfoglalkoztatotti létszámban
- 8. oldal
Tisza-menti gazdasági vezetők értekezlete
- 8-9. oldal
Tiszai Duna-nap
- 9-11. oldal
Hírek a TájVízHázból
- 11. oldal
Víz világnapi nyereménykirándulás
- 13-14. oldal
Amerre a „uglis kocsi” sem jár
- 14-15. oldal
Szakszervezeti hírek
- 16. oldal
Herkulesfürdői élmények, és egy kis történelmi időutazás Erdélyben
- 19-20. oldal
Futottunk a sérült gyermekekért
- 21-23. oldal
Interjúorozat
- 23. oldal
Hidrológia
- 24-25. oldal
Hidrometeorológia

Június végi özönvíz

Elöntések Újszalonta térségében

Az év elején, még 2016. január 11-én, a hóolvadások és a lehullott csapadékok hatására megkezdett belvízvédekezési periódus 2016. áprilisáig kitartott a kedvezőtlen hidrometeorológiai viszonyok hatására. Április 16-ig még három (12.06., 12.08., 12.09.) belvízvédelmi szakaszon volt I. fokú készültség.

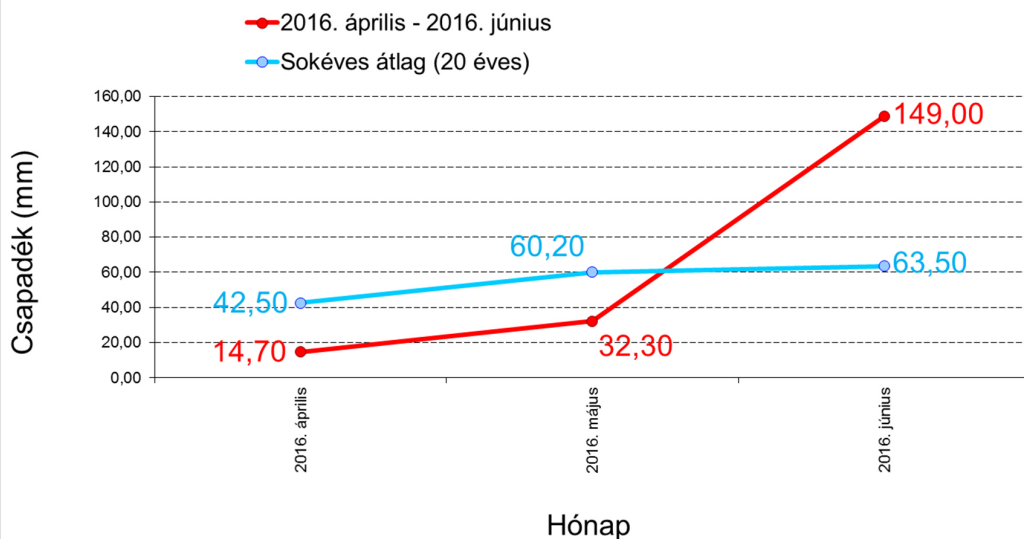
Április 19-25 között a 12.09. Mezőberényi belvízvédelmi szakaszon újból I.

fokú készültség elrendelése vált szükségessé, mivel a Nagyzugyi szivattyútelepnél gravitációs vízkivezetésre nincs lehetőség, és az ismételt csapadékok hatására a mentesített főcsatorna torkolati vízállása meghaladta a szivattyútelep indulási vízszintjét.

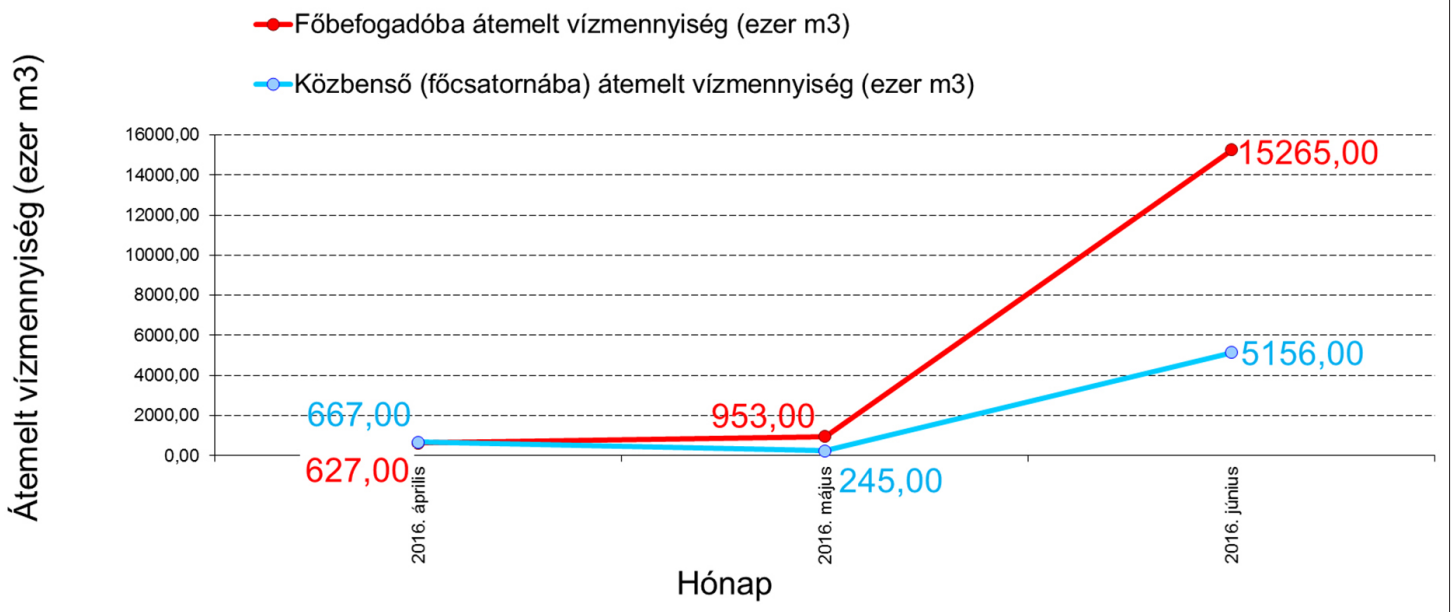
Áprilisban összesen 1.294 ezer m³ belvizet emeltünk át, 627 ezer m³ főbefo-

Folytatás a 2. oldalon →

Havi csapadék-összegek átlagai a KÖVIZIG működési területén

Havi átemelt vízmennyiségek

gadókba, 667 ezer m³ esésnövelő szivattyútelepekkel a főcsatornába. Májusban is szükségessé vált két belvízvédelmi szakaszon I. fokú belvízvédelmi készütség elrendelése. Gravitáció hiányában a főbefogadóba emelő telepek közül a Nagyzugi szivattyútelepet, és a Békés III. szivattyútelepet - a Kettős-Körös folyón levonuló kisebb árhullám miatt - indítottuk el nappali üzemmódban. 5,10 m³/s összteljesítménnyel, 3 szivattyútelepen 1.198 ezer m³ (953 ezer m³ főbefogadóba, 245 ezer m³ főcsatornába) belvizet emeltünk át ebben a periódusban.

Mérőállomásaink adatai alapján, 2016. június 1. és 2016. június 12. közötti időszakban, átlagban 48,6 mm csapadék hullott. Ez a csapadékmennyiség az akkori kedvező hidrometeorológiai adatok, a száraz talajállapotok, illetve a csatornák jó befogadóképessége miatt, még csak két szakaszon június 2. és 8. között indokolta I. fokú belvízvédelmi készütségi fokozat elrendelését, illetve a befogadóképesség érdekében a szivattyúzást.

A június első felében mért mennyiségek előkészítő csapadékként szolgáltak (telítették a talajt) a 2016. június 13-án területünkön átlagban 16 mm, viszont helyenként lokálisan lehullott 30-50 mm csapadék számára. Június 19-én már 9 belvízvédelmi szakaszon folytattunk I. fo-

kon belvízvédekezési munkálatokat, melyből a hónap végére 5 szakaszon a folyamatos - 24 órás üzemrend miatt - II. fokú készütséget is el kellett rendelni.

Június 14-30 között még további 84,4 mm csapadékot mértünk, így - júniusban a 20 éves 63,5 mm összegű átlaggal szemben - összesen 149 mm csapadék hullott átlagosan

a Gyula II., a Békésszentandrás, a Peckesi és a Feketeéri szivattyútelepeken, melyek javítása, a biztonságos mentesítés érdekében rövid időn belül megtörtént.

A belvízelvezetés meggyorsítása érdekében provizoriumok telepítésére is sor került, 4 helyen (Korhány, Kútalj, Nagysziget, Remete), összesen 1,5 m³/s kapacitással.

Telepített provizorium Korhányon

igazgatóságunk területére. 19 napot töltöttünk júniusban készütségben, mely idő alatt összesen 20.421 ezer m³ belvizet emeltünk át az üzemeltetésünkben lévő szivattyúzási helyeken. Június 23-án értük el a június havi üzemelési maximumot, ekkor 37 szivattyútelep, 61,83 m³/s összkapacitással üzemelt.

A sok üzemóra hatására szivattyútelepi meghibásodások is történtek

Vízfolyásgátló akadályok eltávolítása, illetve gyökérvonás kotrás vált szükségessé a Vízgazdálkodási Társulatoktól átvett több csatornán, Méhkerék és Újszalonta térségében. Továbbá Truxor segítségével 3.900 fm hosszban, a Gyepes és az Élővízcsatornán feltorlódott vízínövényzet bontását végeztük el.

Schroff Csaba

Belvízvédelmi gyakorlat

2016. június 8-án érkezett a felkérés, hogy vegyünk részt az Országos Műszaki Irányító Törzs által szervezett védelmi gyakorlaton. Két igazgatóságot vont be az OMIT: a Dél-dunántúli Vízügyi Igazgatóságot és a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóságot. A pécsieknek árvízvédelmi szituációt kellett kidolgozniuk, melynek során a 2013-ashoz hasonló, de azt meghaladó árhullám érkezik a Dráván. Részünkről egy belvízvédelmi szituáció kidolgozása volt a feladat.

A tematika kidolgozására kaptunk néhány napot, melyet Budapesten,

egy közös értekezleten egyeztettünk le, hangoltunk össze.

A gyakorlat június 21-én zajlott, és három napi tevékenységet foglalt magába. Igazgatóságunknál egy lokális nagycsapadék, és a Sebes-Körös magas vízállása miatt, rendkívüli készültség vált szükségessé a 12.02 Szeghalmi belvízvédelmi szakaszon, ez teljes kapacitású, folyamatos szivattyúzást igényelt, melyet provizórium telepítésével egészítettünk ki. A gyakorlaton részt vettek a Szeghalmi Szakasz mérnökség és az Országos Műszaki Biztonsági Szolgálat munkatársai is, így a kommuniká-

ció teljes körű volt. A „gyakorlat” megjelölésű távmondatokban mindent dokumentáltunk, folyamatos volt a kommunikáció az OMIT-tal is (engedélyezések, tájékoztatók). A gyakorlat végén különösen nagy figyelmet igényelt, hogy semmi sem maradjon „függőben”, minden folyamat lezárt legyen. A védekezési dokumentációkat összeállítottuk. A gyakorlati szituáció lezárását, és a dokumentumok áttekintését követően, Kisházi Péter Konrád úrtól kaptunk összefoglaló értékelést a végzett munkáról.

Bujdosó Szabolcs

Nagyvízi mederkezelési tervek társadalmi egyeztetése

Az 1990-es évek végétől 2013-ig több jelentős árhullám vonult le folyóinkon. Az árvizek tapasztalatainak értékelése alapján előbb a Tisza-völgyre készült - VTT néven - új alapokra helyezett, átfogó árvízvédelmi koncepció, mely - a töltések méreteinek helyreállításán túl - az árvízszintek csökkentését, árvízi tározók rendszerének kialakításával, összehangolt üzemeltetésével, a nagyvízi meder vízszállításának növelésével, és az árvízi lefolyási sávok kialakításával oldotta volna meg. Majd később a Dunához kapcsolódó védvonalak fejlesztésének igénye is előtérbe került.

A VTT-ben előirányzott fejlesztések gazdasági okok miatt nagyon lassan valósulnak meg, míg valamennyi folyónkon továbbra is tapasztaljuk az árvízszintek jelentős emelkedését.

Az árvízvédelem szerkezeti megoldásai mellett, ezért került előtérbe a nagyvízi medrek hasznosítási, művelési szerkezetének átalakításával, optimalizálásával történő árvízszint csökkentés szükségessége.

A nagyvízi mederkezelési tervdokumentációk készítésének rendjére és tartalmára vonatkozó 83/2014.

(III.14.) Kormányrendeletben országos szinten 68 folyószakaszra kellett műszaki tervet készíteni. A Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság működési területére 2014. évben elkészítettünk 6 nagyvízi mederkezelési tervet a 12.NMT.01. Sebes-Körös, a 12.NMT.02. Fekete-Körös, a 12.NMT.03. Fehér-, Kettős-Körös, a 12.NMT.04. Hármaskörös felső szakasz, a 12.NMT.05. Hármaskörös alsó szakasz és a 12.NMT.06. Hortobágy-Berettyó nagyvízi mederkezelési tervdokumentációját.

A tervek a nagyvízi meder lehatárolásán, bemutatásán, az aktuális használat ismertetésén túl a terület művelésére, az elvégzendő - lefolyást elősegítő - munkák típusára, helyére és mértékére vonatkozó javaslatokat, előírásokat is tartalmaznak. A nagyvízi meder rendelkezésre álló geodéziai adatainak alapján elkészített 2D-s hidraulikai modellel, meghatározásra került a beavatkozások hatására elérhető lefolyási szint csökkenésének mértéke. A számítások alapján a Hármaskörösön kb. 50 cm-es, a többi folyónkon közel 1 m-es tetőző vízszintcsökkenés lenne elérhető a megfelelő lefolyási sáv kialakításával és a területhasználat javasolt megváltoztatásával.

A jogszabály előírja a tervek társadalmi egyeztetését is. 2015-2016-ban először a szakmai egyeztetés történt meg. Ebben a körben az elkészült tervekről a tervezési egységek területén működő önkormányzatok, megyei kormányhivatalok, nemzeti park igazgatóságok, megyei kereskedelmi és iparkamarák, nemzeti agrárgazdasági kamara megyei igazgatóságok és a Honvédelmi Minisztérium Hatósági Hivatala, katasztrófavédelmi igazgatóságok, területi vízgazdálkodási tanácsok, az erdőgazdálkodók és a vadgazdálkodók véleményét kértük ki.

A megyei kormányhivatalok és a nemzeti park igazgatóságok kivételével érdemi kiegészítést, eltérő véleményt a megkérdezettek nem fogalmaztak meg.

Vagy a tervek jó színvonala, vagy az érdektelenség miatt, a kiküldött több mint 100 felkérésre a szervezetek alig ötöde reflektált.

A társadalmi véleményezés második körében 2016. év tavaszán a civil szervezetek, az állampolgárok véleményének a kikérése volt a cél. A teljes körű tájékoztatás érdekében az igazgatóság honlapjára feltettük

a nagyvízi mederkezelési tervdokumentációkat és az illetékességi területen működő 34 önkormányzat hirdetőtáblájára is kifüggesztettük az erről szóló hirdetményt.

A 30 napos kifüggesztési idő után a társadalom - az érintett ingatlantulajdonosok, földhasználók, magánszemélyek, civil szervezetek - részéről a tervekkel kapcsolatban semmilyen visszajelzés nem érkezett.

A tervvel kapcsolatban a legnagyobb elutasítás a kormányhivatalok környezetvédelmi és természetvédelmi főosztályai és a nemzeti park igazgatóságok részéről érkezett.

Voltak olyan vélemények, hogy a terveket Natura 2000 hatásbecslés, és részletes természetvédelmi szempontú vizsgálatok nélkül véleményezni sem lehet. Volt, aki értékelte a tervezett beavatkozásokat, de nem

tartotta elég természetmegőrzőnek azokat.

A részleges és a teljes elutasítást 2016. május 27-én és 31-én a Körösvidéki Vízügyi Igazgatóság székházában - a véleményezés során egyet nem értésüket jelző szervezetek bevonásával - tartott egyeztető megbeszélésen próbáltuk megváltoztatni.

A kompromisszumos javaslatok elfogadása után, a nagyvízi mederkezési tervek társadalmi véleményezési eljárása a KÖVIZIG szintjén befejeződött. A helyi szinten nem kezelhető problémák megvitatására az OVF 2016. június 23-ra országos konferenciát szervezett, ahol véglegesítették a bizonytalan pontokat. Ezek elsősorban a nyílt árterek lehatárolásával, minősítésével voltak kapcsolatosak. A konferenciát követően a nagyvízi mederkezési

tervdokumentációk átdolgozása befejezés előtt áll. A véglegesített műszaki tervdokumentációkat a Központi Adattárba fogjuk feltölteni. A részletes műszaki tervdokumentációkból készítettük el - a várhatóan 2016. évben megjelenő - BM rendelet mellékletét képező nagyvízi mederkezelési terveket. A BM rendelet kiadása után indulhat meg a tervezett beavatkozások végrehajtásának előkészítése.

E tervek javaslataira, előírásaira visszavezethető árvízszint csökkenésig még nagyon sokat kell tennünk. Addig is marad a meglévő - a jelenlegi MÁSZ előírások alapján 0 %-os kiépítettségű - árvízi védvonalainkon folytatott védekezés.

Dénes György

Vándoregerünk társra talált

2016. május 18-20 között igazgatóságunk rendezte meg a vízügyes Országos Informatikai és Hírközlési Értekezletet. A program - a korábbi évekhez hasonlóan - a rendező házigazdák bemutatkozásával kezdődött, igazgatóságunkat Bak Sándor mutatta be. A bevezető után Láng István az Országos Vízügyi Főigazgatóság műszaki főigazgató-helyettese tartott előadást az „Informatika helyzete és feladatai” címmel. 2015. évben a „KEOP-2.2.2/C/14-2014-0001 Regionális vízügyi, geoinformatikai és monitoring központ létrehozása” projekt keretében jelentős informatikai fejlesztés zajlott le, mely eredményeképpen egységes ágazati infrastruktúra épült ki. A projekt az idei év feladatait és tennivalót is meghatározza. A bevezetett új rendszerek és eszközök üzemeltetését az eddigi rendben nem tudjuk ellátni, ezért át kell gondolni az üzemeltetés struktúráját és feladatelosztását. Az előadások témái is ezen feladatok ismertetéséről és megoldásáról, valamint az előttünk álló további kihívásokról szóltak.

A konferencia résztvevői a Park Hotelben

A szakmai előadásokon túl próbáltunk egy kis kikapcsolódást is biztosítani a konferencián résztvevőknek, akik bepillantást nyerhettek városunk és a környék szépségeibe. Látogatást szerveztünk az újonnan megnyílt Almásy-kastélyba, illetve Kisházi Péter Konrád osztályvezető úr jóvoltából mindenki számára közérthető, szórakoztató történetekkel átszőtt vezetést kaphattunk a Mályvádi árvízi szükségtározó új

megnyitási helyén Az estét egy bográcson vacsora és kötetlen beszélgetés zárta.

A háromnapos rendezvényünk a megszokott módon az értekezlet szimbólumának tekintett „vándoreger” átadásával ért véget. Egerünk gyulai kalandozásait egy kisfilmben örökítettük meg mindenki nagy derűltségére, hiszen kis barátunk Gyulán szerelembe esett. A jövő évben

Folytatás az 5. oldalon ↪

A Mályvádi árvízi szükségtározónál

egy dunai igazgatóság, mégpedig a Közép-Duna Völgyi Vízügyi Igazgatóság vállalta magára a rendezvény lebonyolítását, ők vitték magukkal boldog Vándoregerünket és párját, kíváncsian várjuk a történet

folytatását.

Elmondhatjuk, hogy nagyon jól sikerült a rendezvény, sok aktuális témát tudtunk kötetlenül megbeszélni, és a komoly munka közben sikerült mindenkinek kikapcsolódnia is egy

kicsit. A célunkat elértük, vendégeink megismerték az igazi gyulai vendégszeretet, aminek örülünk, és nagyon várjuk a következő találkozót.

Such Pál

Magyar-román interkalibrációs vízhozammérés

A Magyar-Román Vízügyi Bizottság XXVI. Ülésszaka 2016-ra is feladatul tűzte ki a két ország határfolyóin - a határhoz legközelebb eső vízrajzi állomásokon - az interkalibrációs célú vízhozammérések végrehajtását. Az interkalibráció célja, hogy összehasonlíthassuk a két országban alkalmazott mérés technikák és adatfeldolgozási előírások által szolgáltatott eredményeket, mivel ezek az eredmények képezik az országhatáron átvezetett vízkészletek meghatározásának számítási alapját.

2016-ban, a korábbi évek gyakorlatához hasonlóan két alkalommal történtek, illetve történnek ilyen típusú mérések. Az elsőre június 22-24 között román területen került sor, míg magyar területen szeptember hónapban fogjuk elvégezni a méréseket. A mért szelvények román területen a Fekete-Körös zerindi, a Fehér-Körös kisjenői, valamint a Sebes-Körös nagyváradi szelvényei voltak.

Vízhozammérés a Fekete-Körösön Zerindnél

A román területi mérési időpontban egy kisebb - a Fekete-Körösön I. fokú árvízszintet meghaladó, a Fehér-Körösön azt megközelítő - árhullám vonult le, így ezen a két helyen lehetőség nyílt az ADCP-s mérési módszer alkalmazására. A doppler elven működő mérősz-

közt, áthidalásról húztuk át a mérési keresztaszelvényekben. A mért jeleket - a mérésekkel egyidejűleg - a mérőeszköz szoftverének segítségével azonnal feldolgoztuk, így a vízhozammérési eredmények közvetlenül a műszer áthúzását követően

Folytatás az 6. oldalon →

en rendelkezésünkre álltak. A román fél hasonló típusú műszert használt a mérések végrehajtására, csupán a műszer gyártója tért el a miénktől. A Sebes-Körösön Nagyváradnál a szokásos kisvízi állapotok uralkodtak, itt vízben állva a forgóműves mérési módszer alkalmazása volt célravezető.

Az eredmények feldolgozását követően megállapíthattuk, hogy a mérési eredmények jó egyezőséget mutatnak, az átlagtól való eltérések sehol sem érték el az 5%-os értéket, amit az alábbi táblázat is szemléltet:

Kiss Attila

Vízfolyás megnevezése	Mérés helyszíne	Mérést végezte	Vízhozam (m ³ /s)	Eltérés az átlagtól (%)
Fehér-Körös	Kisjenő	Román	67,2	0,1%
		Magyar	67,1	-0,1%
Fekete-Körös	Zerind	Román	155	-1,6%
		Magyar	160	1,6%
Sebes-Körös	Nagyvárad	Román	6,97	-0,6%
		Magyar	7,06	0,6%

Geotermikus erőforrások feltárása

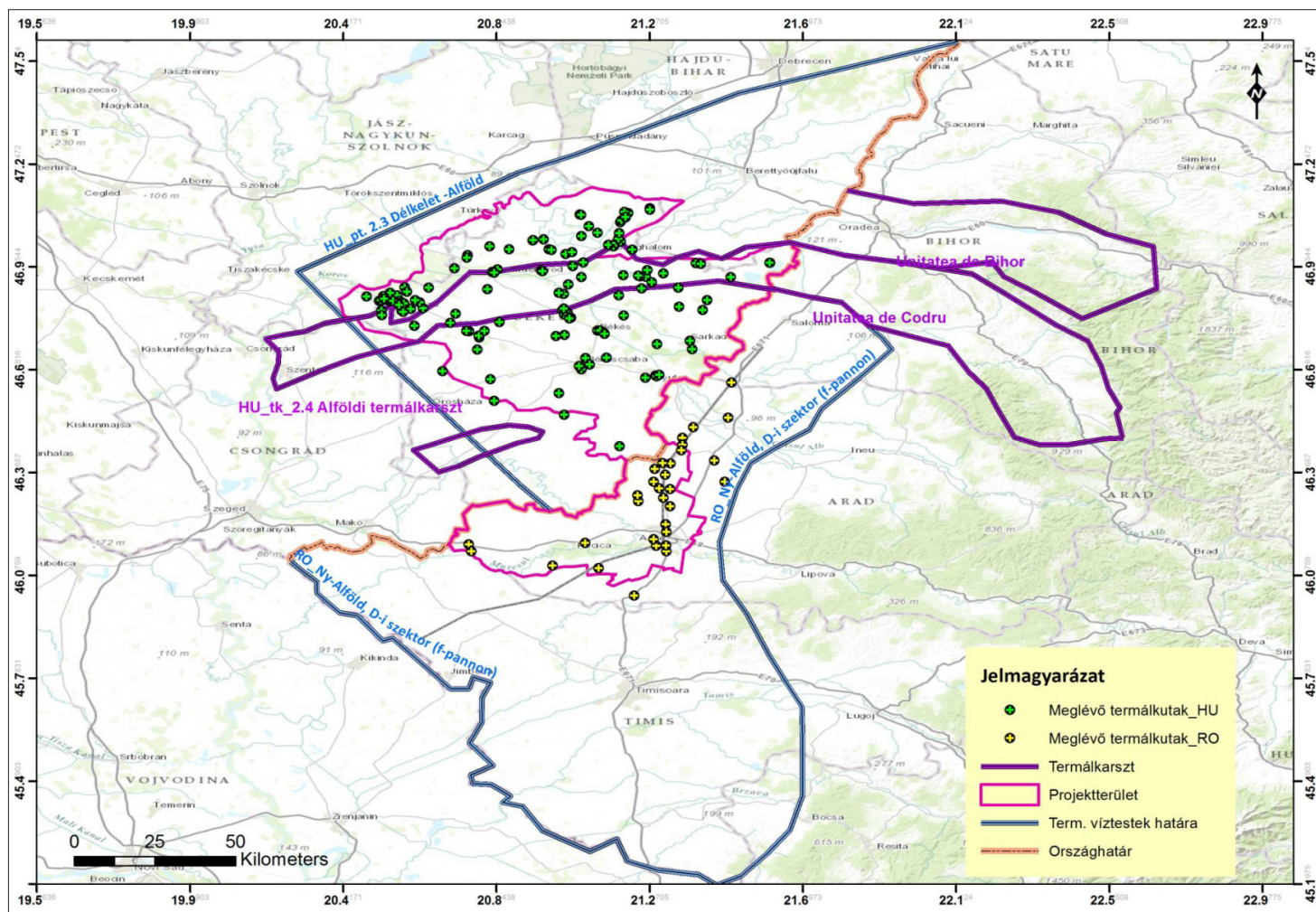
Igazgatóságunk „A geotermikus hasznosítások számbavétele, a hévízadók értékelése és a közös hévízgazdálkodási terv szakmai megalapozása Békés és Arad megye területén” elnevezésű projektben – az elképzelések szerint - vezető partnerként vesz részt. A pályázat terve-

zett további résztvevői a Geogold Kárpátia Környezetvédelmi és Mérnöki Szakértő Kft., a Békés Drén Kft., Gyula Város Önkormányzata, Arad Város Önkormányzata, Kisiratos/Dorobanti település Önkormányzata és Mácsa/Macea település Önkormányzata.

A projekt finanszírozását a Magyarország - Románia Határon Átnyúló Együttműködési Program Interreg V-A keretében kívánjuk biztosítani. A projekt 85 %-os EU támogatásból valósul meg.

A projekt fő célkitűzése a határok-

Folytatás az 7. oldalon →

A felszín alatti termálvíztestek, és a projekterület határa

kal osztott geotermikus erőforrások alaposabb feltárása, és az így szerzett ismeretek segítségével ezen erőforrásokkal történő fenntartható gazdálkodás komplex szakmai meg alapozása. Emellett célként fogalmazódott meg a jelen- és jövőbeli hasznosítók, felhasználók, potenciális befektetők számára egy web-alapú, interaktív rendszer kialakítása, amelyen a geotermikus rendszerek potenciáljára, terhelhetőségére, érzékenységére és fenntartható hasznosítására vonatkozó információk, mindenki számára elérhetővé válnak a vizsgált határmenti régióban.

A projekt során várható eredmények a hidrodinamikai modellhez szükséges nyomás-mélység szelvény, hidraulikus keresztzelvények (áramlási vonalak meghatározása); nyomás-eloszlás térképek (jó geotermikus potenciájú helyek kijelöléséhez); valamint tomografikus potenciál térképek (különböző vízáadó szintek; különböző felhasználási célokhoz).

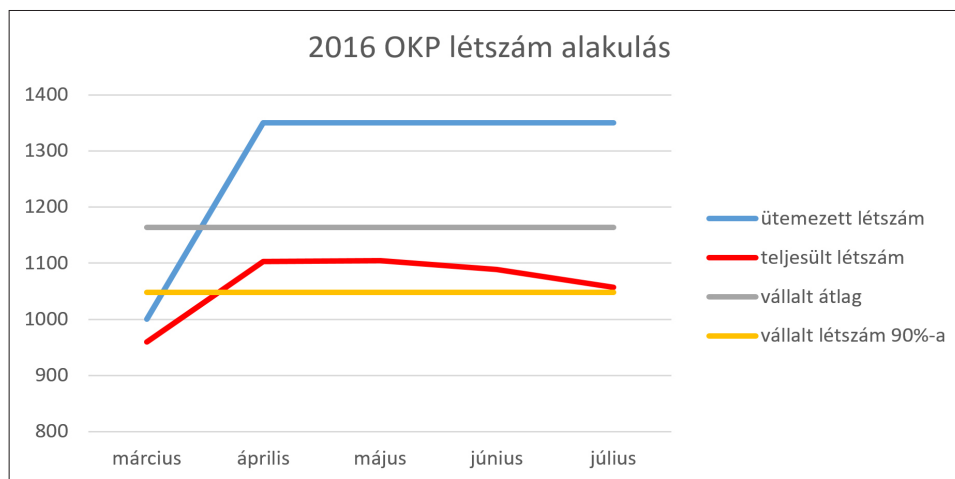
A hidrodinamikai modell segítségével lehetővé válik a felszín alatti vízforgalom meghatározása, becslése, továbbá hőtranszport-modell (felszín alatti hőáramok megis-

merése) elkészítése. Ez utóbbival konkrét javaslatok fogalmazhatók meg a projektben résztvevő Gyula, Arad, Kisiratos és Mácsa települések számára, a jövőbeni geotermikus energia hasznosíthatóságára (geotermikus közmű, balneológiai, stb.) vonatkozóan. A három nyelvű geotermikus GIS adatbázis létrehozásával közös monitoring rendszer alakítható ki.

A pályázat benyújtásának tervezett időpontja: 2016. év második fele, vagy 2017. év eleje.

Dina Gábor, Szabó Erika

Csökkenés a közfoglalkoztatotti létszámban

A 2016. március 1-jén indult éves országos közfoglalkoztatási programunk 5. hónapja ért véget. A foglalkoztatott átlagléttség a diagramon látható.

Jól látható, hogy igazgatóságunk elmaradásban van a pályázatban vállalt létszámütemezéshez képest. Az is megfigyelhető, hogy a 12 hónapra vetített átlagléttségéhez képest is hiány mutatkozik. A program akkor tekinthető sikeresnek, ha a vállalt átlagléttség 90 %-át teljesítjük. Amennyiben folytatódik a létszámcsökkenés tendenciája, akkor veszélybe kerülhet a program sikeressége.

Igazgatóságunk eltökélt célja a korábbi évekhez hasonlóan a vállalt átlagléttség 100%-nak elérése. Azonban jelenlegi információk szerint ez nem, vagy nehézkesen

lesz teljesíthető.

Ennek okai:

- önkormányzatok nagy elszívó erőt képviselnek a saját közfoglalkoztatási programjaikkal,
- előfordul, hogy a járási munkügyi osztályok által kiközvetített álláskereső, amennyiben nem vállalják a vízügy által kínált közfoglalkoztatást, nem részesül-

nek semmilyen szankcióban (pl. kizárás), és ezért bátran utasítják el az általunk felkínált munkát,

- a nyári idénymunkák miatt, kevesebben vállalnak munkát a közfoglalkoztatásban.

A KÖVIZIG folyamatosan egyeztet a foglalkoztatási hivatalokkal, és mindent megtesz a közfoglalkoztatottak megfelelő számának biztosítása érdekében.

Ha a létszámkeretünk nem is teljes, mégis jelentős eredményeket tudunk elérni az idei program első 4 hónapjában. Márciustól júniusig mintegy 40 hektáron zajlottak erdőápolási feladatok, 355 hektárt kaszáltunk le, illetve 80 hektáron történt cserjeirtás az igazgatóság kezelésében lévő vízfolyások mentén.

Dalmadi Zsolt

Kaszálás a Kettős-Körös partján Békésnél

Tisza-menti gazdasági vezetők értekezlete

2016. április 21-22 között Gyulán került megrendezésre a Tisza-menti gazdasági vezetői értekezlet, az ATIVIZIG, KÖTIVIZIG, ÉMVIZIG, TIVIZIG, FETIVIZIG és igazgatóságunk gazdasági igazgató-helyettesei és gazdasági osztályvezetői részvételével. A program első napján szakmai kirándulás keretében megnéztük a Kisdelta árvízi szükség tározót, ahol Varga Melinda osztályvezető és Kopcsák András osztályvezető-helyettes tartottak egy rövid tájékoztatást a beruházásról. A rövid túra után megtekintettük Gyula legújabb büszkeségét az Almáskastélyt, majd az estét „Ahol a nagy dolgok születnek” címmel, vitaestettel zártuk. A program második nap-

Gazdasági vezetők Gyulán

ján a szakmai értekezlet keretében megvitattuk az aktuális gazdasági-számviteli és pénzügyi problémá-

kat, az igazgatóságokat érintő ÁSZ és OVF ellenőrzések tapasztalatait.

Szigeti Mariann

TISZAI DUNA-NAP, avagy Nemzetközi Duna-nap Tiszakóródon

A Nemzetközi Duna Védelmi Egyezményt 1994. június 29-én írták alá Szófiában, amelyhez 14 ország csatlakozott, köztük Magyarország is. Ehhez kapcsolódva az első nemzetközi Duna-napot 2004-ben rendezték meg azzal a céllal, hogy felhívja a figyelmet a folyó természeti értékeire, azok megővésének fontosságára, valamint, hogy nemzetek által használt, és sajnos gyakran kihasznált folyó érdekében egy-

fajta dunai szolidaritást alakítson ki. Ez évben szakmai előadásokkal, főzőversennyel, kulturális programokkal ünnepelték Magyarország és Ukrajna vízügyi szervezetei a nemzetközi Duna-napot a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Tiszakóródon a Túr-bukónál 2016. június 28-án.

Az Országos Vízügyi Főigazgatóság és a Felső-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság által szervezett

esemény üzenete nem más volt, mint felhívni a figyelmet a Dunához csatlakozó Tisza folyó vízgyűjtőjének védelmére, a természeti értékek megővésére, a közös felső-tiszai árvízvédelmi fejlesztések fontosságára.

Az ünnepélyes megnyitó a Tiszán egy hajón zajlott, ahol Somlyódy Balázs, az OVF főigazgatója példaérté-

Folytatás a 9. oldalon →

Főszakácsunk munka közben

A zsűri előtt csapatunk remekműve

künek nevezte az elmúlt két évtized magyar-ukrán vízügyi együttműködését, mely műszaki segítségnyújtásban, távmérő állomások közös üzemeltetésében, közösen kidolgozott lokalizációs tervekben és közös árvízvédelmi fejlesztésekben nyilvánult meg. A megnyitót követően az útlevéllal rendelkezők - komppal átkelve a Tiszán - meglátogathatták az Ukrán oldalon zajló ünnepi programokat is.

A rendezvényen szakmai előadások hangzottak el, majd egy főzőverseny vette kezdetét a 12 vízügyi igazgatóság és az Országos Vízügyi Főigaz-

gatóság csapatai között. A színpadon egész nap kulturális programok zajlottak, a nap csúcspontjaként fellépett a háromszoros világbajnok 4 for Dance tánc-csoport is.

A főzőversenyre igazgatóságunk is nevezett, árvizes osztályunk csapata, név szerint: Dénes György, Hack Ferenc, Papp Sándor, Sajti Imre, Tímár Attila, „Körösi szegényes” néven, fűszeres bundában sült keszeget, kárászt és pontyot készített. Az előkészített több kilónyi hal, melyet Sajti Imre erdész kollégánk fogott a versenyre, mind egy szálig elfogyott, főszakácsunk Hack Fe-

renc nem győzte készíteni a ropogós finomságot a rendezvény résztvevői számára.

Az eseményre a vízügyi igazgatóságok csapatai sok különleges haléttel készültek, volt ecetes és füstölt hal, harcsapaprikás, tárkonyos halragu, halászlé, és még sok-sok finomság. Nem volt könnyű dolga tehát a zsűrinek. Az első a győri vízügy, az ÉDUVIZIG csapata lett, a második az OVF, a harmadik helyezett pedig a miskolci igazgatóság, az ÉMVIZIG gárdája lett.

Pozsárné Kaczkó Zita

HÍREK A TÁJVÍZHÁZBÓL

MÚZEUMPEDAGÓGIAI ÓRÁK OTTOMÁNYBAN

A Tájvízház munkatársaival ellátogatunk Romániába, az Ottományi Kiállítóházba, hogy megismertessük az ott élő gyermekekkel a Körös-vidék különleges világát. A két intézmény kapcsolata egy Román-Magyar határon átnyúló pályázat-hoz kapcsolódik, ezen projekt keretében jött létre Gyulán a Tájvízház kiállítás és újult meg az Ottományi Kiállítóház épülete.

Ottományban Horváth Béla polgármester és Szűcs György a kiállítóház vezetője fogadta lelkes csapatunkat.

Két témát kínáltunk a mintegy 50 szalacsi és ottományi gyermeknek. A „Réten járva, vízre szállva – kalandozás a Körösök körül” című órán a gyerekek megismerkedhettek letűnt mesterségekkel és a folyószabályozások hatásával, a „Természet gyógyítói” című órán pedig felfedezhették a gyógynövények határtalan lehetőségeit. Az órákhoz kapcsolódó kézműves foglalkozásokkal is készültünk a gyermekeknek, akik lelkesen vettek részt a dióhajó és a gyógynövény-illatú könyvjelző készítésben.

Intézményeink kapcsolatának ápo-

Dióhajó készítés közben

lását a jövőben is fontos feladatnak tekintjük, és egy időszaki kiállítást tervezünk ősszel Gyulán a Tájvízházban, az Ottományi Kiállítóházban található múzeumi anyagokból.

VARGA ANIKÓ PORTRÉRAJZOLÓ KIÁLLÍTÁSA

„Szerintem szép vagy, szerinted nem. Pedig ugyanazt látjuk. Csak nem ugyanúgy. Mert ha önmagadat nézed, csak a szemeddel látsz. Ha a másikat, akkor a lelkeddel is. Ezért

lehetsz örökre elégedetlen a tükörben látott képpel, és ezért tarthatom én ugyanazt a képet a világ legcsodálatosabb látványának. Téged.”

Csitáry-Hock Tamás idézetével nyitottuk meg 2016. április 30-án Varga Anikó portrérajzoló kiállítását, mely jól jellemzi alkotónk gondolatvilágát. Anikó gyerekkora óta rajzol. Sokáig ceruzarajzokat készített, majd más technikákat is kipróbált. 3 évvel ezelőtt varázsolta el az akvarell ceruza és az ezzel készített rajzok világa. Sok ismerős arc köszönt

Folytatás a 10. oldalon →

Varga Anikó portrérajzoló a kiállítás megnyitóján

vissza ránk a kiállítás tablóiról, melyeket ezen technikával készített. Őt idézve: „az akvarellal való rajzolás megengedi azt a szabadságot, hogy egy-egy apró részlet kidolgozásával életet adjak egy érzés kifejezésének, egy tekintet csillogásának. Szeretem a kifejező arcokat, mert azok érzelmeket sugároznak.”

A kiállítást Hegedűs János grafikus nyitotta meg. Megnyitójában kiemelte, hogy a „Csend hangja” című kiállítás első gondolata beszédes, hiszen a csend inspiráló, ihletadó körülmény, ami Anikó esetében is az alkotókészséget hozta felszínre. A képeken jól látszik, hogy alkotójuk számára élmény rajzolni, festeni és a portrékon keresztül elmondani

valamit közönségének.

A megnyitó zárásaként Varga Anikó megkapta jelképes Tájvízház kulcsunkat is, a kiállítás május végéig volt látható bemutatóházunkban.

GYULAI ALKOTÓK BARÁTI KÖRÉNEK KIÁLLÍTÁSA

2016. június 10-én nyílt meg a Tájvízházban a Gyulai Alkotók Baráti Körének kiállítása, mely a „Színnel és ecsettel” címet viselte. A tárlaton Borbély Mária, Keresztesi Franciska, Metykóné Balogh Edit, Papp Mária, Patkás Irén és Bende Imre alkotásait tekinthették meg az érdeklődők. Nagy örömmel fogadtuk a Gyulai Alkotók Bará-

ti Körének tagjait, akik szépséges festményeiket hozták el bemutatóházunkba. A színek, a fények, a természet szeretete töltötte be a teret, ami alkotóink sokszínűségét tükrözte. Nagyon szeretjük mikor egy új kiállítás által életre kel a Tájvízház, és mindig egy kicsit más arcát mutatja be a közönségének.

A megnyitót az Implom József Általános Iskola Kránczleín Énekegyüttese a Hooligans együttes: Küzdj az álmodért című dalával színesítette, mely közben egy különleges táncprodukciót is láthattunk.

A kiállítást Fábíán Irén képzőművész nyitotta meg, aki elmondta, hogy a művészet nélkül nem is érezhetjük magunkat boldognak, a Gyulai Alkotók Baráti Köre is ezt a célt tűzte ki maga elé, örömmel dolgoznak, a festményeiről is ez sugárzik, ezt közvetítik közönségük felé. Majd szokásainkhoz híven előző időszak kiállítónk, Varga Anikó átadta a Tájvízház kulcsát az alkotókörnek. A kiállítás július 31-ig látogatható a Tájvízházban.

MÚZEUMOK ÉJSZAKÁJA

Ez évben is csatlakoztunk a Múzeumok Éjszakája programhoz, ingyenes nyitva tartással kedveskedtünk vendégeinknek június 26-án a Tájvízházban.

Óránként induló tárlatvezetéssel, különleges léghajós utazással, fűrdőtörténettel vártuk a látogatókat. A Gyulai Alkotók Baráti Körének gyönyörű festményeiből készült kiállítása színesítette az éjszakai programot. A gyermekekre is készültünk, ujjbábokat, „kapszulás” ajtódísz, virágfüzereket készíthettek munkatársaink segítségével. Mindig nagy népszerűségnek örvend ezen programunk, míg a szülők nézelődnek a múzeumban, addig a gyerekek is hasznosan töltik az időt. A vetítőteremben egy különleges vetítéssel vártuk az érdeklődőket, „Zenélő vizek - az őselem, amely muzikusokat ihletett” címmel. A természet szem-

Az alkotókör tagjai és Fábíán Irén a kiállítás megnyitóján

lélése mindig ámulatba ejtette az embert, inspirálta a művészi vénával rendelkező alkotót. Ebben a videóban párhuzamba állítottuk a tájat - a víz sokféle megjelenési formáját, amelyek ihletként szolgálhattak a muzikusok számára – a zenei alkotásokkal. A filmkockák megtekintése és a zenei szemelvények meghallgatása kulturális kirándulásra invitálta látogatóinkat a világ körül. 545 látogatónk volt az este folyamán, nagy örömmel töltött el bennünket, hogy ilyen sokan megtisztelték érdeklődésükkel bemutatóházunkat.

Pozsárné Kaczkó Zita

Lelkes „kis” látogatóink szépséges alkotásaikkal

Víz világnapi nyereménykirándulás

A KÖVIZG Ifjúsági Klubja a Víz Világnapja alkalmából „Vizek és mesterségek” címmel rajzpályázatot hirdetett, melynek szerencsés nyertesait igazgatóságunk és a klub egy kirándulással ajándékozta meg.

5 gyulai általános iskola 10 kisdíákja vehetett részt a kiránduláson. A reggeli gyülekező után mikrobuszokkal Póstelek felé vettük az irányt, ahol a Körös Klub természetvédelmi egyesület által működtetett Boross László Kutatóházból indult a

mintegy 2 órás túra a pósteleki erdőben. A gyerekek lelkesen vetették be magukat a természetbe, ahol sok különleges dologgal ismerkedhettek meg, a bátrabbak pókokat foghattak megfigyelésre, és még apró kukacokat is kóstolhattak. Vadász Csaba tanár úr segítségével megismerkedhettek a Dél-Alföld őshonos növényzetével, erdei, pusztai és vízi életközösségeivel. A gyerekeknek madármegfigyelésre is módjuk volt egy különleges távcsővel. Az ebédet

a pósteleki Mókus Csárdában fogyasztottuk el. Délután játszottunk egyet a kalandparkban, majd kirándultunk a szabadidőpark területén, ahol a legnépszerűbbnek a kis tavon való tutajozás bizonyult.

Remek időben, és jó hangulatban telt a nap, sok kedves és okos kisgyermeket ismerhettünk meg, akikkel öröm volt együtt lenni ezen kirándulás alkalmával.

Pozsárné Kaczkó Zita

Pókmelegfigyelés

„Csupamosoly” csajok

A vízügyeseket nem ijesztette el az eső

Igazgatóságunk dolgozói ez évben is részt vettek a Teszedd! – Önkéntesen a tiszta Magyarországért hulladékgyűjtési akcióban. Az országos kezdeményezést hatodik alkalommal szervezték meg az OKTF Nemzeti Hulladékgazdálkodási Igazgatóság a Földművelésügyi Minisztérium megbízásából.

Az idén május 29-én, pénteken négy megyei találkozási pontról indultak vízügyi csapataink, Gyuláról, Békéscsabáról, Szarvasról és Szeghalomról. Az esemény munkavédelmi oktatással indult minden helyszínen, ahol tájékoztattuk kollégáinkat arról, hogy milyen típusú hulladékok gyűjthetők össze az akció során. A jelenléti ívek aláírása után kiosztottuk a kesztyűket és zsákokat, majd indulhatott a szemétszedés. Békéscsabán és Gyulán a város kü-

Szemétszedés a Mályvádi árvízi szükségtározónál

lönböző területeit tisztítottuk meg „szárazföldön”, és kenus csapatunk segítségével vízen is. A Gyulai-, Szeghalmi-, Szarvasi Szakaszmerőnökségek területén a folyók árterületeiről és a nagyműtárgyak környé-

kéről gyűjtöttük össze a szemetet. Az akcióban, a rossz idő ellenére is több mint 100 kollégánk vett részt. Területünkön összesen 165 zsák szemetet gyűjtöttünk össze.

Pozsárné Kaczkó Zita

Lassú Víz utódai

A Vízügyi Sportegyesület keretein belül működő evezős szakosztály 2016. év első felében sem tétlenkedett. A tavaly szeptember óta igazgatóságunk aulájában díszelgő Las-

A junior csapat lányai és a szenior csapat két kenuban a „Kis-Körös” Gyulai szakaszán

sú Víz nevű, egy törzsből kifaragott indián szobor - amely az Élővíz-csatornán évről-évre megrendezésre kerülő Indián kenu túlélő verseny igazi fővándordíjának tekinthető - rendszeres edzésekre inspirálta a Vizenjárók csapatát. Az Öreg Indián tekintete, és a szenior csapat 2015. évi versenyen való eredményes részvétele - és jogos büszkeségre okot adó példája -, a junior csapat formálódására is jó hatást gyakorolt. A fiatal evezősök koránt sem nevezhetőek kezdőnek. Vannak közöttük, akik már olyan komoly evezős teljesítményeket mondhatnak magukénak, mint a Szarvas-Békésszentandrás Kenumaraton. Ez a Körösök vidékének egyik legismertebb kenus versenye, melynek helyszíne az ország leghosszabb holtága. A holtágak mellett az élő Körösökön is remek evezős túrákat lehet tenni már kora tavasztól.

A csapattagok elhivatottságát - a télvégi-kora tavaszi evezéseken túl

- bizonyítja az a tény is, hogy március, április, május és június hónapokban is volt legalább egy-egy evezés-edzés.

A júniusi kenus evezés különösen remekül sikerült, ugyanis a formálódó junior csapat több hölgy tagja közösen evezett a szenior csapattal. Gyula belvárosi szakaszán pedig egy harmadik kenu is csatlakozott az edzéshez, melyben a Szilágyi család apraja s nagyja evezett.

A nyári meleg a vízen sokkal kellemesebb volt, különösen akkor, amikor a csatorna bal partján lévő régi szökőkutak bekapcsolásakor meglepetésszerű „zuhanyt” kaptak az evezősök, amely mindhárom kenu személyzete kacagással kevert sikoltozással fogadott, még inkább magukra irányítva a Kapus-hídon sétálók figyelmét. A nézelődők némelyike elismerő tapsal jutalmazta - az általuk mutatványnak vélt - kikerülő manővert, amikor a kenuk

Folytatás a 13. oldalon →

áthaladtak a szökőkutak vízsugarai alatt.

A Gyula, Békéscsaba és Békés városokon keresztül folyó Élővíz-csatorna, a kajakkal, kenuval evező szemei elé új perspektívából tárja fel a három város szépségeit. A csak vízről, illetve vízpartról felfedezhető értékeket - szerencsére - egyre többen tartják megtekintésre érdemesnek. Júniusi túránkon például összefutottunk a Kaposvárról érkező, „Lazafröccs” nevű csapattal, és egy budapesti - diákokból álló - csapattal. A fiatalok és kísérőik az Élővíz-csatorna végigevezése után a Kettős-Körösön folytatták több napos vízi túrájukat.

Biztosak lehetünk abban, hogy az országunk különböző távolabbi részeiről érkező evezősök elviszik magukkal a „Kis-Körös” természeti és környezeti értékeinek jó hírét. Ezek a pozitív vélemények ugyan-

A kaposvári „Lazafröccs” csapata vízre száll a Kapus-hídnál

akkor igazgatóságunk felelősségét is növelik, értelmet adnak azon erőfeszítéseinknek, amelyeket a víztest városok közötti partszakaszainak

fenntartási feladatainak ellátása, illetve a jó vízminőségének biztosítása érdekében teszünk.

A Vízenjárók csapata

Amerre a „guglis kocsí” sem jár

A 2016-os év sem múlhatott el hegyvidéki kerékpártúra nélkül. A már magnak nevezhető Jobbágy Zoltán, Láza Tibor, Lukács Béla, Such Pál négyest Sík István kísérte kocsival. Mivel minél többet akartunk tekerni hegyek között, ezért nem Gyuláról indultunk, hanem kocsival mentünk

Menyháza legmagasabb pontjáiáig és ott pattantunk nyeregbe. A hegynek felfele menet hamar leizzasztott bennünket, hiszen idén is egy emelkedőt választottunk ki okosan bemelegítésnek. A szemerkélő eső is rombolta egy kicsit boldogságérzetünket, de még így is vidáman

kezdjük fogyasztani az idei kilométereket. Mivel az erdei utak nincsenek túlságosan kitáblázva, így nem túl magabiztosan, de végül átmásztunk a Fehér-Körös vízgyűjtőjéből a Fekete-Körösébe. A Béli-hegység keleti lábához érve a tervünk az volt, hogy kis falvak között cikázva, a forgalmasabb főutat elkerülve érjük el a Pádis-fennsíkra vezető szerpentin. Az első két falu között hamar megismertük milyen utak vannak a szántóföldek szélén, erre már nem merészkedik a „guglis kocsí” sem. Újratervezés után a viszonylag forgalmasabb főúton tekertünk tovább, melyet komfortosabbnak éreztünk az előzőekben tapasztaltaknál. A Pádisra vezető szerpentinnek kerékpárral általában nem vágnak neki az emberek. Talán az út alján bóklászó szamár is ezt szeretne volna velünk közölni, de inkább otthagytuk.

Az emelkedőre felérés gépi rásegítés nélkül, embert próbáló vállalkozás, ennek következtében csapatunk

Hallgathattunk volna a szamárra...

Folytatás a 14. oldalon →

is saját edzettségi állapotához mérten választotta meg a feljutáshoz szükséges iramot. Mire felértünk a fennsíkra be is esteledett és percenként csökkent a hőmérséklet is, tehát tanácsos volt idejében fedél alá húzódni. Szállásunk mélyen az erdőben volt a Csodavár közelében. Igazi menedékként szolgál az erre kirándulóknak.

Második napunk célja Biharfüred volt, ami ugyan hasonlóan 1200 méteres tengerszint feletti magasságon fekszik, de eléréséhez le kellett menni a völgybe. A száguldás lefelé a hegyről előzetesen önfeledtnek ígérkezett, de köd, eső és fagyos szél csökkentette az élvezeti faktort. A Biharfüredre vezető szerpentinben már erősen sütött minket a nap is. Ahogy lassacskán séta és vánszorogó-tekeréses tempóban közeledtünk a csúcshoz, egyre vidámabbak lettünk és már azon is nevtünk, hogy a sokadik utolsó kanyar után sem látjuk még a csúcst. Felérésünket erőteljes pihenés követte a hegy tetején található szállodában. Következő napon a Jád-völgyén haladva kívántuk elérni a Sebes-Köröst. Utunkat számtalan vízesés kísérte, csupán azért nem tudtunk gyönyörködni bennük, mert egy idő után már untuk őket, valamint alattomos eső áztatott minket szinte egész nap.

Hiányos vízálló felszerelésünket leleményesen (nevetséges) műanyag szatyrokkal pótoltuk. Erdei utak és

Hiányos vízálló-felszerelésben

sokadrangú útvonalak jellemezték a napunkat. Forgalommal ugyan nem kellett számolnunk, míg elértük Vércsorog faluban a szállásunkat, de erdészeti tevékenységgel igen. Az erdészeti tevékenység számunkra a sár szempontjából volt érdekes. Ilyen szutykosak még talán sosem voltunk, a panziót őrző kutyák sem tudták eldönteni, hogy ugassanak vagy sírjanak inkább. Mivel ez összesen túránk talán legjobb szállása volt, a kerékpárok lemosása sem jelenthetett problémát. Mintha új cangáink lettek volna... egészen másnap reggelig, ugyanis az utolsó napot is esővel nyitottuk, ami nem volt nagy ajándék, mikor nekivágtunk az erdei utaknak. Pláne, hogy kicsit el is kalandoztunk a hegyen

a traktornyomokban, így szinte a környék összes pocsolóját megismerhettük alaposan és feleslegesen. Komoly küzdelmek árán hagytuk el a Sebes-Körös vízgyűjtőjét, valamint egy bányát, aminek hála már nem csak sár díszítette a bicikliket, hanem valami szürkés massa is. Az eső elállt, tehát simán ránk tudott száradni tetőtől talpig a hegyről hozott nem kívánt szuvenír. Innentől a kijelölt útvonalon villámgyorsan haladtunk a méhkeréki határátkelő felé. Utána még két „valamilyen,, folyó hídján kellett átkelni a Gyulát jelző tábláig. A kirándulás során sem a kocsinak, sem a számárnak nem esett bántódása.

Jobbágy Zoltán

KÖR-KÖVIDOSZ, rövid szakszervezeti hírek

2016. májusában a KÖVIOSZ elnökségi ülést tartott az összes viziges szakszervezet (mint tag szervezetek) részvételével Gárdonyban, melyen Somlyódy Balázs, az OVF főigazgatója is részt vett. Egyeztetéseket folytattunk a vízügy jövőjét érintő szervezeti kérdésekről, cafetéria juttatásokról, és az év elején megkezdett bértárgyalások is folytatódtak.

2016. június végén Budapesten

rendezték az országos KÖVIOSZ értekezletet, melyre a vizigek Közalkalmazotti Tanácsainak Elnökei is meghívást kaptak. Az értekezleten részt vett az OVF (Dr. Tóth László gazdasági főigazgató-helyettes) és a BM képviselője is. A szervezeti kérdéseken túl továbbra is a bérkérdésekről folytattunk tárgyalást.

2016. május 1-jére tagtársaink - a

főbizalmik, a bizalmik közreműködésével - vásárlási utalványt kaptak. Sor került a Bizalmi Testület (BT) ülésére, melyen Bak Sándor igazgató úr is részt vett. Igazgató Úr értékelte igazgatóságunk 2015. évi tevékenységét, és a 2016. évi feladatokat, elvárásokat is ismertette. A BT elfogadta a szakszervezet 2015. évi gazdasági beszámolóját, valamint

Folytatás a 15. oldalon →

a 2016. évi gazdasági költségtervezetét is. A 2015. évi szakszervezeti többlettagdíj levonás visszafizetésre került az érintett tagtársaink részére.

Az Üdülési Bizottság a balatonfüredi saját üdülőkben való jelentkezéseket elbírálta, az ez évi turnusok megkezdődtek. A soproni és a szil-

vásváradai üdülési lehetőséget is kihasználták kollégáink.

Kopcsák András

Remek előadások és jó hangulatú találkozók a Szivárvány Nyugdíjas Klubban

A 2016. április 4-én megtartott klubfoglalkozáson Dr. Hack Erzsébet főorvos asszony színvonalas előadását hallgattuk meg, a gyógyszermentes időskorról és a betegségek lelki okairól. 2016. április 18-án Szuhajda Szilárd hegymászó „Hegyek Hegyéről” élménybeszámolóján vettünk részt, a Mogyoróssy János Könyvtárban. 2016. május 2-án - a klubfoglalkozás keretében - ünnepeltük az Anyákat, Nagymamákat és az Apákat. Irodalmi műsorral készültünk. Vízügyes unokák (Fekete Sára, Fekete Simon és Sütő Marcell) nagyon szépen szavaltak és novellát mondtak. Igazán kedves és megható ünnepség volt. 2016. június 6-án Szanazugba kirándultunk. Hagyomány, hogy minden évben Szanazugban tartunk egy klubfoglalkozást. Azért, hogy ne csak társalgással, és sültkolbász evészettel teljen a napunk, szellemi

A klub tagjai a szanazugi rendezvényen

vetéledőt rendeztünk. Megtiszteltetés, hogy az igazgatóság vezetése is aktív résztvevője az eseményeknek. A Körösök találkozásánál él-

mény volt sétálni, gyönyörködni a természetben.

Tokaji Istvánné

Gyula város értékei egy fotográfus szemével

Május 11-én a Bodoki Károly Vízügyi Múzeum Baráti Kör vendége volt Bagyinszki Zoltán vezető főtanácsos, a Gyulai Polgármesteri Hivatal Önkormányzati és Kulturális Osztályának munkatársa. A Baráti Kör összejövetelének helyszíne a Tájvízház konferencia terme volt, ahová tagjaink mellé az igazgatóság munkatársait is meghívtuk a „Gyula város értékei egy fotográfus szemével” című előadására.

Először Juhász András vezetőségi tagunk köszöntötte, méltatta az előadót, akit egyébként Gyulán nem kell bemutatni, 35 könyv szerzőjeként, illetve társszerzőjeként, a történelmi 64 vármegyét beutazva dokumentálta a magyar épített örök-

ségünk szinte valamennyi jelentős értékét, továbbá több mint 33 ezer fotó fémjelzi munkásságát. Mint tanár, népművelő-könyvtáros alapvégzettségű ember, értéket őrizni, tanítani, láttatni akar.

Érdekes előadásában elmondta, az Értéktárhoz a gyűjtőmunkát a Polgármesteri Hivatal Önkormányzati és Kulturális Osztálya végzi, azonban civil szervezetek, közösségek, kollektívák, sőt egyének is kezdeményezhetik a bekerülést, fogalmazhatnak meg olyan igényeket, kulturális eseményeket, gasztronómiai ételeket, épületeket vagy természeti értéket, melyet szeretnének megmutatni az utókornak. Amikor elfogadja a települési értéktár az értéket és nyilvántartásba veszi, akkor

a megyei értéktár bizottsághoz fordul, amely felterjeszti a hungarikum bizottság felé azt a települési értéket, amit arra méltónak tart.

Elmondta, hogy a Gyulai Értéktár Bizottságnak rövidesen saját honlapja lesz, melyen a 14 elkészült anyag, valamint a készülő anyagok és új elemek lesznek láthatók, folyamatosan bővülve. Eddig 14 gyulai érték került be a települési értéktárba. Ezek közül a Gyulai Kolbász már hungarikum lett, és a hungarikum bizottsághoz került további két érték: a gyulai vár és Erkel Ferenc szülőháza és életműve is, de sajnos ezek nem lettek hungarikumok. A hallgatók közül szinte valamennyien hosszú idő óta Gyulán élünk, mégis

Folytatás a 16. oldalon →

rácsodálkoztunk az Értéktár egyik-másik elemére és a Bagyinszki Zoltán által felsorolt további értékekre, nem is tudtunk róluk.

Előadása végén elmondta, hogy a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság kezelésében lévő Mosonyi Emlékszoba és Bodoki Károly munkássága méltó lenne arra, hogy az Értéktárba kerüljön, ha azokat az igazgatóság javasolná, és a Múzeum Baráti Körünk elkészítené hozzá a beadandó dokumentációkat.

Évek óta szerepel munkatervünkben az ismert vízügyesek nyughelyeinek számbavétele, most e téren is elkezdődött a munka. Elkészült az alapidokumentáció, amely a 10 gyulai temetőt és vázlatos helyszínrajzot, ill. néhány fotót tartalmaz. Málík Emma, Gabnai Zsuzsa és Juhász András a vállalkozó team, akik a munkát megkezdték. Rendelkezésükre áll a „Körös-vidék inzellerei” című kutatáshoz készült névsor, mely a XIX. századtól napjainkig tartalmazza a szakemberek neveit. A Bodoki sírok szokásos rendezésére április 21-én heten gyűltünk össze az Ó-református temetőben. Hosszú évek óta dolgozunk a munkatervben szereplő vízügyi vezetői

életrajzokon, amelyben „Hatvan év vezetői” azaz az 1953-2013 közötti időszakban igazgatói, vagy igazgató-helyettesei posztot betöltő vezetők rövid életrajzához gyűjtöttünk adatokat. Mostanra a 22 db életrajz elkészült, ezután az egyeztetések, hozzájárulások beszerzése van hátra, mely után szeretnénk a Hírlevélben is megjelentetni az életrajzokat.

A második negyedévben is folytatódott a vízügyi székház történetének kutatása.

Örömhír a Múzeum Baráti Körben, hogy PRO AQUA Emlékérem ki-

tüntetésben részesült Kőváriné Szabó Erzsébet, a BKMBK titkára. A Magyar Hidrológiai Társaság által adományozott szakmai elismerést a szervezet május 24-én megtartott éves - a centenáriumi eseménysort megnyitó - közgyűlésén vehette át kolléganőnk, a vízügyi ágazatban végzett kiemelkedő színvonalú munkájáért, valamint a vízügyi múlt kutatásával kapcsolatos tevékenységéért. Gratulálunk neki a szép és megtisztelő díjhoz, további sok sikert, jó munkát kívánva a Múzeum Baráti Körben is!

Czakóné Czédli Jolán

Kőváriné Szabó Erzsébet átveszi a PRO AQUA díjat

Herkulesfürdői élmények, és egy kis történelmi időutazás Erdélyben

2016. június 29 - július 2. között a Magyar Hidrológiai Társaság Békés megyei Területi Szervezete - a jogi tagjainak támogatásával - szakmai tanulmány utat szervezett. A kirándulás központi állomása Herkulesfürdő volt, ahonnan több érdekes szakmai kirándulást tettünk.

Indulásunk napján a Fehér-Körös, majd a József nádor malom-csatorna mellett haladtunk egészen Csigérszőlősig. A település, illetve a tőle délre elterülő ún. „Szőlősi mező” arról híres, hogy 1849. augusztus 13-án itt tette le a fegyvert

A máriaradnai templom

Folytatás a 17. oldalon ↪

A temesvári villanytelepen

a Magyar Honvédsereg a jelentős túlerőben lévő orosz haderő előtt. A tanulmányútra készülve igyekeztünk e szomorú helyszínt minél pontosabban meghatározni. Ezt nehezítette az a tény, hogy jelenleg sem található semmilyen emlékmű, emléktábla, kopjafa a fegyverletétel tényleges helyszínén. A különböző írásos feljegyzések alapján leginkább az valószínűsíthető, hogy a Csigérszöllős - Pankota közötti országút József nádor malom-csatornát keresztező hídja, illetve az innen mintegy 150 m távolságra lévő, ma sajnos már igen romos, tetőnélküli Szöllősi-malom környékén elterülő mezőn történt e számunkra igen tragikus esemény. 1848-1849 hősei és áldozatai előtti főhajtásunkat az előzőekben említett híd - jelenleg igen rozoga - vasbeton korlátjára elhelyezett, nemzeti színű szalagokkal díszített koszorúnkkal tettük meg. Utunkat még a szabadságharc hangulatában folytatva érkeztünk meg Világosra. Itt a közelmúltban uniós forrásból szépen felújított Bohus kastélyt és annak kertjét tekintettük meg. A Világosi fegyverletétel írásos dokumentumait 1849. augusztus 12-én ebben a kastélyban írta alá Görgey Artúr magyar, és Rüdiger orosz hadvezér. A kastély kertjében felkerestük még Bohusné Szógyény Antónia szép bronzszobrát is. Világos után – lelkünket, hangu-

latunkat kicsit könnyítendő – Ménesen a térség egyik legismertebb borászatát kerestük fel. Itt rövid üzemlátogatás után, lehetőségünk volt különleges minőségű ménesi bor vásárlására is. Ezután a Maros-völgyében utaztunk néhány kilométert, de hamar megérkeztünk a következő állomáshe-lyünkhöz, Máriaradna római kato-likus templomához. A templomot - uniós pénzügyi forrásból - 2 éve újították fel. Jelenleg mind az épü-let – a rajta lévő 3 frissen aranyo-zott, több méteres latinkereszttel -, mind az előtte lévő park csodálatos pompában ragyog. Éppen odaérke-

zésünkkor fejeződött be a híres bú-csújáró hely Péter-Pál napi miséje, melyet követően a templom vezető plébánosa igen alapos hely- és egy-háztörténeti ismertetést adott cso-portunk részére.

A következő megállónk Temesvár volt, ahol a tanulmányutunk szakmai részleteit előkészítő és annak lebonyolításában is oroszánrészt vállaló Bíró Béla úrral, a Temesvári Vízügyi Igazgatóság mérnökével találkoztunk. Megjegyezzük, hogy utunk sikerét a háttérből Pásztor Sándor úr, a Nagyváradai Vízügyi Igazgatóság igazgatója is segítette. Az ő szíves közbenjárására a Temesvári Vízügyi Igazgatóság volt olyan nagy-lelkű, hogy Bíró Béla kollégájukat a 4 napos szakmai tanulmányutunk során mindvégig rendelkezésünkre tudta bocsátani. Ilyen külső segítség mellett tanulmányutunk már eleve sikerre volt ítélve. Ezúton is nagy tisztelettel, külön megköszönjük a romániai vízügyi vezetők és kiemel-ten Bíró úr közvetlen szakmai segít-ségét, együttműködését.

Temesváron megnéztük az 1900-as évek elején épült, az akkori „Ganz-féle Villamossági Rt.” által gyártott, ma is még - 1910. május 3. óta - üzemképes, sőt jelenleg is üzemelő (!), „rég” villanytelepet, és annak

Folytatás a 18. oldalon →

A Vaskapu vízerőmű duzzasztógátja

A herkulesfürdői gyógyvíz és a Cserna folyó

duzzasztó és vízkormányzó műveit. Külön érdekessége volt ennek a szakmai programnak, hogy – mivel egy üzemelő objektumról van szó – még munkavédelmi oktatásban is részesültünk, melynek sikerességét és tényét minden egyes útitársunk aláírásával is igazolt az erőművet üzemeltető személyzet részére.

A sűrű programmal tarkított nap után este értünk Herkulesfürdőre.

A második nap reggelijét követően Orsován át, a Vaskapu I. Duzzasztó és Erőmű megtekintése várt ránk. Ez a program – egy idegenvezetett múzeumi programhoz hasonlóan – csak részben tette lehetővé a vízügyi szakmai részletek bemutatását, illetve megismerését. Az erőmű épületbe csak annak egyik üvegfalú oldalfolyosójáról nyerhettünk bepillantást.

A Vaskapu I. Duzzasztó és Erőmű után Szörényvárra (*Drobeta-Turnu Severin*) utaztunk. Itt láttuk a Dunának ezen a pontján a római Traianus császár által az időszámítás szerint 105-ben építtetett, 20 köpilléres, fa tartószerkezetű, 14,5 m széles, több mint 1000 m hosszú híd rekonstruált két köpillérét és faszerkezetét. Ezután Szörényvár várának romjait sétáltuk körbe.

A koradélutáni órák során érkezünk vissza Herkulesfürdőre. A Cserna folyó völgyében lévő meleg forrásokat már a rómaiak is ismerték. Herkulesfürdőn a rómaiak a meleg források istenének, Herkulesnek templomot és oltárt is emeltek. A település óváros részén ma is láthatóak azok az elegáns barokk épületek és paloták, melyek sejtetni engedik a 19. század végén és a 20. század legelején megélt „boldog békeidők” hangulatát, eleganciáját.

Programunk szerint a szállodánk mellett található termálfürdőt kerestük volna fel, de sajnos a fürdő mű-

szaki okok miatt zárva volt. Ennek ellenére nem estünk kétségbe, mert Bíró Béla kedves barátunk – Herkulesfürdő környékét is jól ismerve – javasolta, hogy menjünk el a Cserna folyó mentén néhány km-re feljebb lévő meleg gyógyvíz források egyikéhez, ahol egyszerűen kialakított, medencés szabad fürdőzési lehetőség található. Ezt is tettük, és valóban a Cserna folyó medrének közvetlen közelében lévő fűrt kútból jó meleg (a kúttábla szerint 58 °C hőmérsékletű) gyógyvíz folyt, bejutva a mellette lévő, beton ülőpados medencékbe. Akik vállalkoztak a Herkulesfürdő melletti meleg gyógyvízben való megmártózásra, külön élvezték azt az adottságot is, hogy e melegvízes medencéből pár lépés megtétele után már a közvetlenül ott folyó, igen tiszta, maximum 60-80 cm mély Cserna folyó hideg vizében hűthették le, előzőleg a meleg gyógyvíztől felhevült testüket.

A harmadik nap első eseménye az Orsován 1974-ben vasbetonból felépült, sátor formájú, római katolikus templom felkeresése volt. Maga az épület arról ismert, hogy annak megépítésére a víz alá került egykori orsovai római templom pótlása miatt került sor.

Magyar vonatkozású a templom bejáratánál lévő emléktábla, mely tu-

Folytatás a 19. oldalon →

Hajózás az Al-Dunán

datja, hogy a szabadságharc leverése után 1849-1853 között Orsován, az akkori temetőben, rejtették el, illetve őrizték a magyar Szent Koronát. A templom másik, világviszonylatban is jelentős ismérve, hogy benne található az 1937-1995 között élt román festő művész, Gabriel Popa 50 m² felületű, festett (akvarell) fatáblás sorozata a Keresztútról. Egyedisége a téma feldolgozásának, hogy a Keresztút stációi során Jézus mellett feltűnik – többek között - Vlagyimir Iljics Lenin, John Lennon és Nadia Comaneci is.

A nap, de talán az egész tanulmányút legfontosabb eseménye az Aldunai hajózás volt. Ennek során az Orsovai-öbölből indulva áthajóztunk a Kiskazán-szoroson, és néhány 100 m-re behajóztunk a Nagykazán-szorosba is. A 4 órás hajóút során sült pisztráng ebédet is kaptunk, puliszkával.

Az utolsó napon először a nemzetközi vonatkozásban is ismert Bigarvizesésnél álltunk meg, melyet egy bővizű forrás (vízkelet) táplál. Tovább haladva, az autóbusból láthattuk a Ménes folyón a Ménesvölgyi Duzzasztó gátat és Erőművet. Innen gyors tempóban utaztunk Oravicabányára, ahonnan az 1863-ban elkészült „Bánsági Semmering” kisvasút vonalán negyed 12-kor már indult is a vonatunk Stájerlakaninába. Az út hossza 34 km, s közben a vonat 14 viadukton, 10 alagúton halad át. *(A cikk írója - aki egyben a szakmai tanulmányút szervezője, vezetője is volt - e rövid*

Vonatozás számtalan viadukton és alagúton keresztül

híradás keretében is fontosnak érzi megosztani azt az örömet és elégedettségét, hogy erre a helyi érdekelt-ségű romániai kisvasútra az interneten - nemzetközi helyfoglalással együtt - előre meg lehetett venni 50 fő részére a menetjegyet. Ennek hiányában bizony a 2 órás utazást állva kellett volna elviselnünk!)

Utunk utolsó megállója Temesvár volt. Itt Bíró Béla vezetésével egy gyors sétát tettünk a belvárosban, majd a 4 napos tanulmányutunk végső kiértékelését a Temesvári Sörgyár Sörkertjében tettük meg. Ezt követően - megköszönve önzetlenségét - elbúcsúztunk Bíró Béla barátunktól.

A kicsit fáradt, de a sok szép élménytől még mindig lelkes utastársak közül többen, szinte a kiszállás pillanatában már rákérdeztek arra,

hogy ugye 2 év múlva ismét lesz az MHT Békés megyei Területi Szervezetének tanulmányútja. A válasz: „Igen, szeretnénk”.

Addig is, illetve a leírt MHT tanulmányút kapcsán külön nagy tisztelettel megköszönjük azt a sok szakmai, erkölcsi, technikai és anyagi segítséget, melyet az út előkészítése és lebonyolítása során igazgatóságunk vezetőitől, számos dolgozójától, ismerősöktől, útítársainktól, valamint az MHT budapesti titkarságától kaptunk.

Bízunk benne, hogy 2018-ban ismét lesz majd lehetőségünk egy szép és tartalmas szakmai tanulmányút megszervezésére, lebonyolítására!

Réti László

Futottunk a sérült gyermekekért

Még szinte meg se száradt a munkaszerződésemen a tinta, mikor Kurucz Máté és Tímár Attila megkeresett első komoly feladattal, hogy a csapaton belül harmadik emberként képviseljem az igazgatóságunkat, a VIII. alkalommal megrendezésre kerülő „Fuss a sérült gyermekekért” Várfürdő félmaratonon. Megtisztelve éreztem magam, hogy engem

kerestek meg ezzel a nemes célú feladattal. A csapat megalakulása után Tímár Attilát jelöltük ki csapatvezetőnek, kiemelkedő sportolói múltja miatt. Attila megfelelő felkészítő edzést állított össze számunkra, melynek helyszíne a vár körüli „futópálya” volt, majd ezt követte a nyújtás és a Rondellában történő „levezetés”. A verseny megelőző

napon közösen felvettük a rajtszámokat, majd részt vettünk a hagyományos - minden futóverseny előtt megrendezésre kerülő - tészta partin. Másnap reggel elérkezett a verseny nagy napja, melyet nem csak az izgulásunk tett izzasztóvá, hanem a tikkasztó hőség is. A félmaraton távja a csapaton belül egyenletesen

Folytatás a 20. oldalon →

oszlott meg, ami fejenként 7 km futást jelentett. Az első szakaszon Attila - a kaotikus kezdet után - jó időt futott, másodiként Máté teljesítette a számára kijelölt távot, akit a nagy meleg sem hátráltatott az egyéni csúcs elérésében. Utolsóként én indultam életem első versenyén, ahol a csapat által kitűzött időnél jobbat sikerült futnom. Már a beérkezést követően is éreztük, hogy jó időt futottunk, az eredményhirdetésen kiderült, hogy a csapat az előkelő 7. helyen ért célba. A részüket nézve döbbenet és nevetés tört ki belőlünk, hogy Attila a csapat „Ironmanje” érte el a leggyengébb időt. Mint később kiderült, az a verseny elején kialakuló kaotikusság miatt volt, hiszen a verseny első kört futó résztvevőit rossz irányba terelték. Ez plusz métereket jelentett csapatkapitányunk számára, ami csak az idején

A várfüdő félmaraton vízügyes váltója

látszódott, a fáradtságán egyáltalán nem. A jó eredményen felbuzdulva a csapat jövőre is tervezi az indulást nem is akármilyen céllal. Összességében eredményes napot tudhatunk magunk mögött, köszönjük a lehe-

tőséget az igazgatóságnak. Személy szerint nagyon örülök, hogy részese lehettem a csapatnak és ilyen élményekkel gazdagodhattam.

Krajcovicz Zsolt

Személyügyi híreink

Igazgatóságunknál közalkalmazotti munkaviszonyt létesített:

- **Krajcovicz Zsolt** geodéta munkakörben, 2016. április 27-től az Árvízvédelmi és Folyószabályozási Osztálynál.
- **Kiss Renáta** számviteli ügyintéző munkakörben, 2016. április 18-tól 2016. december 31-ig a Gazdasági Osztálynál.
- **Pamukiné Takács Tímea** ügyintéző munkakörben, 2016. május 9-től 2016. december 31-ig a Gazdasági Osztálynál.
- **Erdősné Moldován Angéla** ügyintéző munkakörben, 2016. június 1-től a Gazdasági Osztálynál.
- **Bojti Tamás Dániel** területi felügyelő/műszak ügyintéző munkakörben, 2016. június 6-tól a Szeghalmi Szakasz mérnökségnél.
- **Záhorszki Pál** ügyintéző munkakörben, 2016. június 20-tól a Szeghalmi Szakasz mérnökségnél.
- **Egyed Roland** folyószabályozási ügyintéző munkakörben, 2016. június 22-től az Árvízvédelmi és Folyószabályozási Osztálynál.

Igazgatóságunknál közalkalmazotti munkaviszonya öregségi nyugdíjba vonulása miatt megszűnt:

- **Berki András** területi felügyelő munkakörben, 2016. június 19-én a Szeghalmi Szakasz mérnökségnél.

Igazgatóságunknál közalkalmazotti munkaviszonya megszűnt:

- **Gortka Melissa** munkaügyi ügyintéző munkakörben, 2016. május 31-én az Igazgatási és Jogi Osztálynál.
- **Kincses István** szivattyútelepi gépkarbantartó munkakörben, 2016. június 30-án a Műszaki Biztonsági Szolgálatnál.

Az április-május-június időszakban:

25 éves jubileumi jutalomban részesült:

- **Papp Zoltán** szivattyútelepi gépkarbantartó a Műszaki Biztonsági Szolgálatnál /2016.06.10./

Interjúsorozat

„aki hallja a rohanó víz zúgását, érzi a lába alatt felázott töltést, látja a töltésen, vagy a nyúlgáton átfolyó vizet, az más emberré válik, mint előtte volt”

Ezen számunkban ismét egy „Aranygyűrűs” nyugdíjba vonuló kollégánkkal készítettünk interjút, vízügyi pályája zárásaként, mondanivalója mindannyiunk számára tanulságos és szívet melengető. Majd megszólaltatunk egy mosolygós, kedves új kollégánót, aki a vízrendezési osztályon kezdte meg nemrégiben munkáját.

Egy tartalmas beszélgetés Berki Andrással, melynek elérékenyülés lett a vége...

Hogyan és miért kerültél a vízgazdálkodás közelébe, miért ezt a szakmát választottad, esetleg a családban már hagyománya volt ennek?

A gyulai pejréti tanyavilágban cseperedő gyermekként a Kígyósi- és Pejréti-csatornában fürödve életem része volt a víz, de semmit nem tudtam a vízgazdálkodásról. A „vízműbe” azért jelentkeztem, mert a bátyám a Gyulai Vízműveknél dolgozott és sokat mesélt a főnökéről, aki szintén a Vásárhelyi Pálban tanult.

Hogyan kerültél a gyulai vízüghöz, jól tudom, hogy ez az első és egyetlen munkahelyed, hány év is volt összesen?

Ezt nem jól tudod! A technikum után a Gyulai Vízműveknél kezdtem el dolgozni, mint gyakornok munkavezető. Innen kerültem be katonának két évre, majd leszerelés után a gyulai Munkácsy Mihály MGT SZ-ben vállaltam építésvezetőként munkát. Ebben az időszakban ismertem meg a feleségemet, és 1976. május 15-i házasságkötésünket követően, 1976. június 7-én lettem VÍZÜGYES. Azóta több, mint 40 év telt el.

A szakaszmérnökségen kívül dolgoztál esetleg más szakágazatban is, és hány évig is voltál területi

Berki András (jobbról a második) igazgatóságunk vezetői és az érdekképviseletek vezetői körében az Aranygyűrűs kitüntetés átvételekor

felügyelő?

A vízügyön belül csak a szakaszmérnökségen dolgoztam és gyakorlatilag egy beosztásban. Csak a nevünk változott szakasz-technikusról területi felügyelőre.

Biztosan számos élményed, emléked van ezekből az évekből, lehet számos anekdotád is, elmeséled a legkedvesebbet, legemlékezetesebbet?

Tényleg számos, vagy inkább megszámlálhatatlan élményt éltem át, de ha megengeded, akkor nem emelnék ki egyet sem, mint legkedvesebbet, vagy legemlékezetesebbet, mert igazán nem tudom eldönteni. Konkrét történet helyett, had beszéljek azokról az életérzésekről, amit adott nekem a VÍZÜGY:

- kaptam egy olyan munkát, amit szerettem, elkötelezettséggel és büszkén végeztem,
- kaptam egy olyan közösséget, kollektívát, amit családomnak érezhettem, ezen belül átélhettem fiatalkorom versenyekkel, vetélkedőkkel, bulikkal tűzdelt napjait, középkorom feledhetetlen küzdelmekkel járó védekezéseit, s idősödő koromban a nyugdíjba készülők, apáskodók, nagypapa szerepét.

Mindezek alapján nekem az igazi élményt az adta-adja, amit többen

éltünk, élhettünk meg, legyen az jó, vagy kevésbé jó.

Van olyan személy az igazgatóságnál, akire úgy emlékszel vissza, hogy vagy jó kollégád volt, vagy nagyon nem kedvelted valamiért?

Szerencsére kevés ember volt pályafutásom alatt, akivel haragban voltam, így értelemszerűen többen vannak azok, akiket kedvelek és tisztelvek. Ez a kör nem csak a szakaszmérnökség dolgozóira korlátozódik, de a legjobb kollégák, akikre mindenkor és mindenben számíthattam mégis itt a környezetemben voltak. Besenyő Pista bácsit utánozva: én voltam 5 éven keresztül a szakaszmérnökségen a leg-leg-legöregebb ember, és mint ilyen, számomra a jó kolléga - túl azon, hogy jó társaság - az, akivel kölcsönösen megbízhatunk egymásban jóban-rosszban, legyen az előjáró, munkatárs, vagy beosztott.

Számos árvízvédekezésben is részt vettél, biztosan szívesen gondolsz vissza rájuk, hol és mikor is voltak ezek (pld. „Badallói hósként” sokan emlegetnek a mai napig is)?

Az első árvizes élményem 1970-ben volt, harmadikos technikus tanulóként a nyári gyakorlatot a vízügy rádiószobájában töltöttem ügyeleseként. Innen nem láthattuk az árvizet,

Folytatás a 22. oldalon →

de a védekezés minden fontos és kevésbé fontos mozzanatát átélhettük. Élesben osztagtagként átélhettem a víz elleni küzdelem magasztos érzését, 1980-ban a Kettős-Körös jp.-i, Rosszderői töltésszakadással járó fájdalmát.

1981-ben az Árvízvédelmi Osztag egyik műszaki irányítójaként éltem meg a Fekete-Körös bp.-i, Anti töltésszakadását.

Ezt követően 1998-ig a szakaszmérnökségünk védvonalain – elsősorban a 12.07 Körösladányi árvízvédelmi szakaszon védekeztem kollégáimmal.

1998. szeptember 7-től új fejezet kezdődött, és igazgatóságunk műszaki segítő csapatának tagjaként 2014-ig - egy vezénylés kivételével - résztvevője voltam a kárelhárításnak.

A csapat tagjaként védekezhettem a Felső-Tiszán, a Tarnán, a Sajón, a Hernádon és kétszer a Dunán.

Én mindegyikre szívesen emlékszem vissza. Mindegyik más kihívás, más helyzet. Ami biztos az, hogy aki hallja a rohanó víz zúgását, érzi a lába alatt felázott töltést, látja a töltésen, vagy a nyúlgáton átfolyó vizet, az más emberré válik, mint előtte volt. A kritikus időszak próbára teszik az embert. Tudni kell helyesen dönteni és helyesen cselekedni, ismerni kell a szakmát, és amíg van remény ki kell tartani! A küzdés növeli az ember önbecsülését, hasznosnak érezhetjük magunkat. A közös védekezés erősíti a csapatszellemet, mélyíti a barátságokat. És egy kilátástalan küzdelem sikeres befejezése után a megmenekült község apraja-nagyjával együtt átélhetjük azt a kitörő örömet, ami eufórikus magasságokban, népünnepélyben csúcsosodik ki. Ilyet éltem meg kollégáimmal 2002-ben Táton és 2013-ban Dunaszentpálon, a Duna menti védekezéseken.

Az általad említett badallói esemény a Tisza jobb oldali töltésének az ukrán határhoz közel eső szakaszán történt, töltéskorona közeli tetőző vízállásnál, 1998. november 7-én

este. Az apadás lassú volt, és a töltésen megjelenő szivárgó vizet a Badallóból érkező lakosság homokzsákpaplannal bezárta a töltéstestbe, mire a töltés vészesen felpuhult, 19,0 fm szakaszon kezdett a mentett oldali részen a rézsú suvadni. Az én szerepem, hogy az utolsó homokzsákszállító PTSZ-en megérkezve - egyedüli vízügyes műszakiként - felismertem a jelenséget, és a töltés felső harmadát takaró homokzsákokból 5 megtámasztó bordát építettem, a suvadás éjjel fél egykor megállt. Így lettem én egyesek szemében Badallói hős, akit már életemben hamisítanak, ugyanis két éve egy bajai rendezvényen az egyik előadó ezt saját történeteként adta elő.

Milyen terveid vannak az elkövetkezőkre?

A fő tervem, hogy lássam az unokám felnőtté válását, megérjem a dédunokám megszületését. Ha ez mégsem valósul meg, addig, amíg a sorsom engedi, első feleségemmel szeretnék sokat utazni, vadászni, pihenni. A pihenés közben méhészkedni fogok, és élek a mának.

Üdv és ölelés mindenkinek. Szereptel: Berki András.

.....

Borsos Julianna a Vízrendezési és Öntözési Osztály belvízvédelmi ügyintézője

Mikor érkezted a vízügyhöz?

2016. február 1-jén érkeztem az igazgatósághoz, azon belül is a Vízrendezési és Öntözési Osztályra,

Borsos Julianna

ahol belvízvédelmi ügyintézői feladatokat látok el.

Miért választottad a vízügyet, van esetleg vízügyes kötődésed?

Szűkebb környezetemben én vagyok az első, aki ezen a területen helyezkedett el. Nekem is első ízben adatott meg ez a lehetőség, mivel korábban más területeken szereztem munkatapasztalatot. Éppen ezért nagy örömmre szolgált, amikor tudomásomra jutott, hogy felvettek a KÖVIZIG-hez.

Milyen végzettséged van?

Felsőfokú tanulmányaimat Szarvason, a Tessedik Sámuel Főiskolán végeztem, ahol meliorációs és környezetgazdálkodási mérnök szakképzést szereztem. Jelenleg Békéscsabán élek családommal.

Mondtad, hogy más területeken szereztél tapasztalatokat, hol dolgoztál a vízügy előtt?

A főiskola elvégzése után a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Békés Megyei Kirendeltségénél - Békéscsabán -, kezdetben ösztöndíjas foglalkoztatottként, később kérelemkezelési szakreferensként dolgoztam. Az EMVA I. és III. tengelyéből finanszírozott - elsősorban mezőgazdasági és kertészeti gépbeszerzés, üzemek korszerűsítése, stb. - támogatási és kifizetési kérelmek kezelésében vettem részt. A későbbiekben a Türr István Képző- és Kutatóintézet Békéscsabai Igazgatóságának instruktorként az intézmény felnőttképzési programjaihoz kapcsolódó adminisztrációs és egyéb feladatokat láttam el.

A vízügynél milyen feladatokat végzel, milyen szakmai kihívásoknak kell megfelelned?

Részt veszek a vízgazdálkodási társulatoktól igazgatóságunkhoz átkerült belvízcsatornák átadás-átvételéhez kötődő feladatok ellátásában, adatgyűjtést, adat- és iratkezelést végzek. A belvízvédekezési időszak

Folytatás a 23. oldalon →

kok megnövekedett adminisztrációs terhekkel járnak, melyekből én is részt vállalom. Vízügyes munkatapasztalat híján, valóban sokféle szakmai kihívás ér nap mint nap, melyeket örömmel fogadok, és igyekszem azoknak maradéktalanul megfelelni.

Milyenek voltak az első benyomá-

said, hogy érzed magad a szakmai kollektívában?

Kezdetől fogva számíthatok kollégáim segítségére, ha arra szükség van. Örülök, hogy a munkatársaimnak is hasonlóan fontos a jó munkahelyi légkör, mint nekem, így kellemesebben telik a munkaidő. Csak jó véleménnyel lehetek arról a munkacsoportról, aminek tagjává váltam.

Milyen terveid vannak a jövőre nézve?

Szeretném a lehető legjobban végezni a munkámat, és minél nagyobb gyakorlati tapasztalatra szert tenni szakmámban, munkakörömben.

**Kőváriné Szabó Erzsébet
Pozsárné Kaczkó Zita**

Hidrológia - 2016. II. negyedév

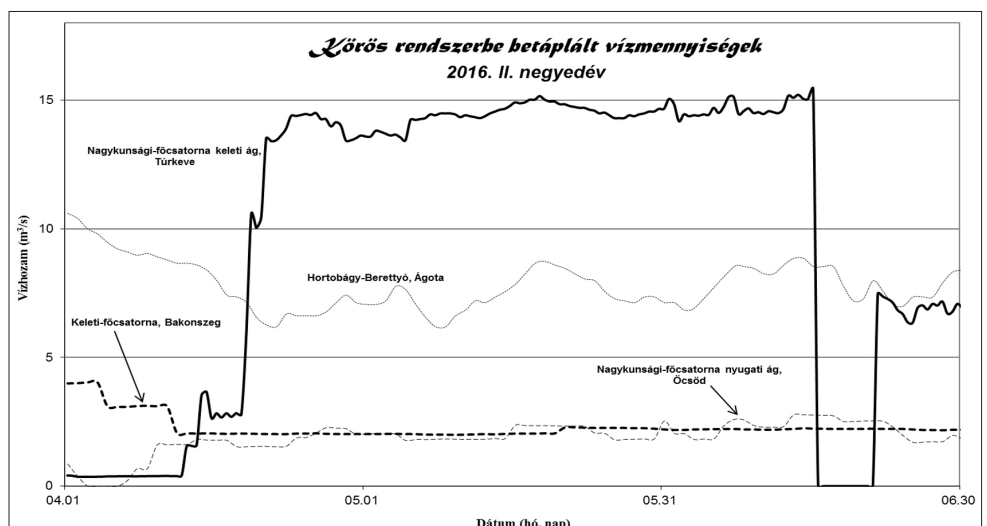
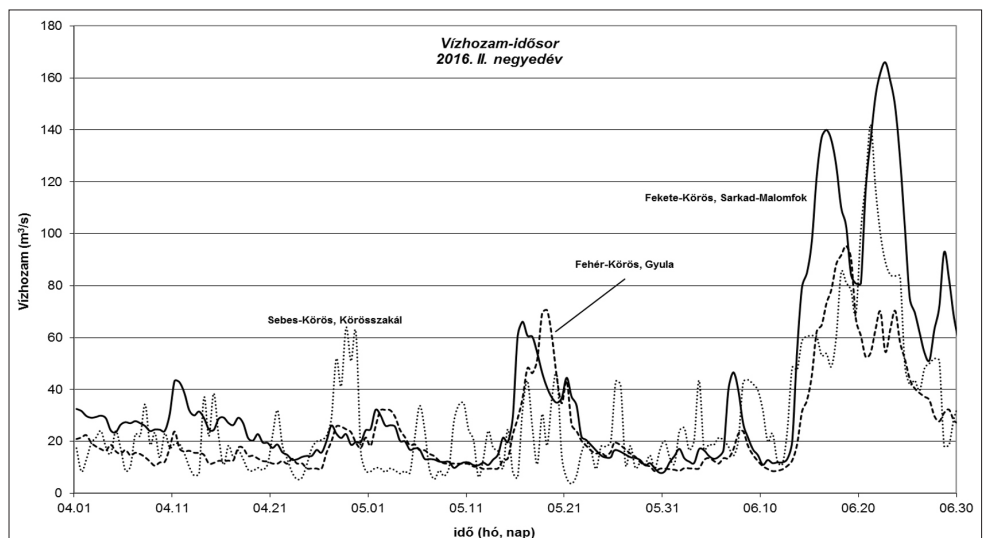
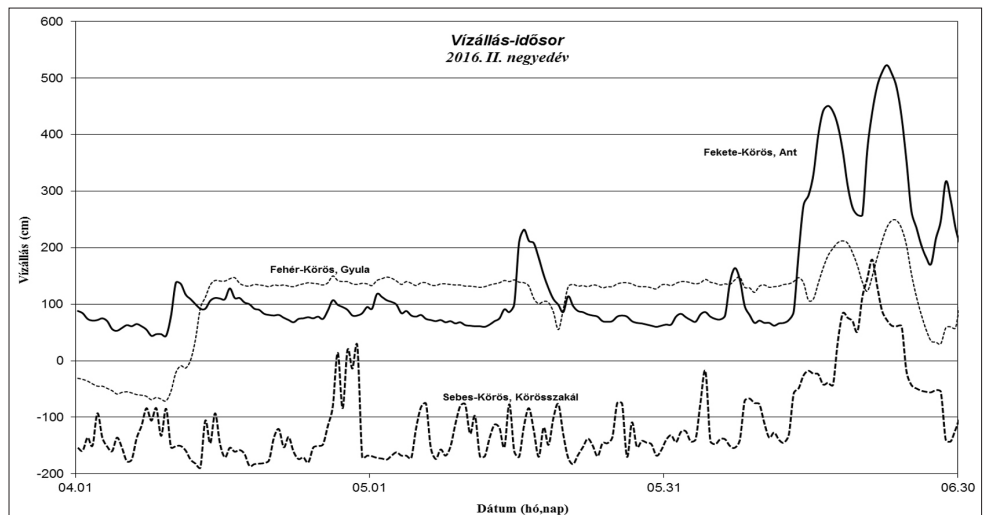
A Körösök vízszintjei a negyedév kezdetén a kisvizes tartományban mozogtak. Az első jelentős változás a duzzasztók üzemelésének megkezdésével alakult ki. Április 11-én a Békési duzzasztó, majd 15-én a Körösladányi duzzasztó kezdte meg üzemelését a Gyulai és a Békésszentandrás duzzasztó mellett. A Sebes-Körös vízjátéka a román oldali tározói vízeresztés szakaszos üzemelése miatt sorozatos áradást mutatott.

Jelentős változás június hónap második felében alakult ki a nagyobb mennyiségű csapadék következtében. Árhullámok vonultak le folyóinkon, melyekből a második, árvízi készülségi szint felett tetőzött.

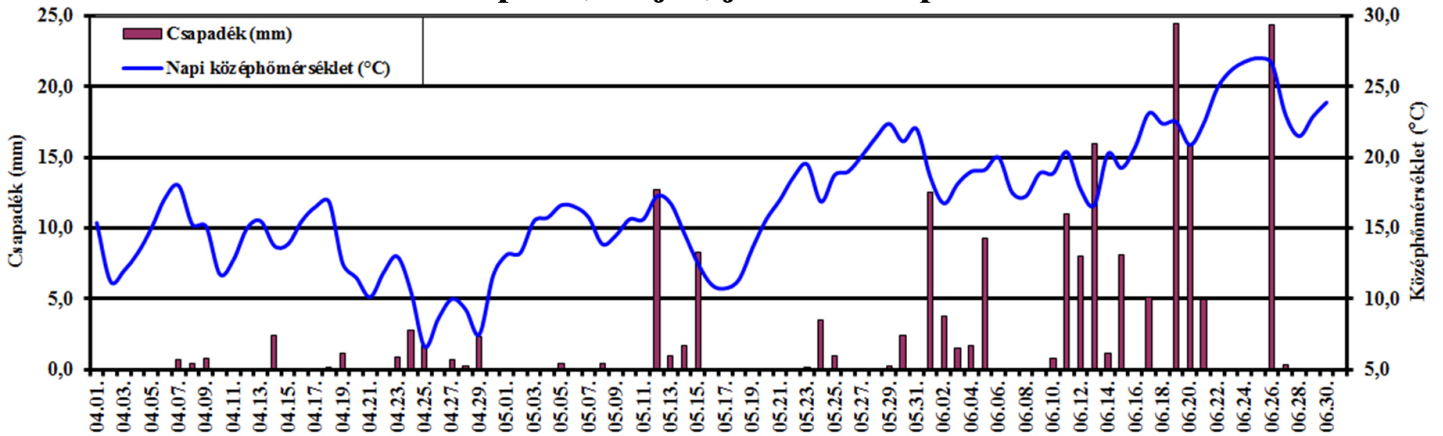
A határon túlról érkező vízmennyiségek jelentősen váltakoztak, majd a negyedév végéig folyamatos emelkedő tendenciát mutattak.

A vízkészlet növelése érdekében - szakaszosan - folytatódott a tiszai víz betáplálása a Körös rendszerbe. A betáplálás 4 ágon keresztül történt. A Keleti-főcsatornán keresztül Bakonszegnél a Berettyóba, a Hortobágy-Berettyó-főcsatornán keresztül Ágotánál, a Nagykunsági-főcsatorna nyugati ágán Ócsodnál és a keleti ágon, Túrkevénél. A legjelentősebb mennyiségek Túrkevén keresztül érkeztek. A bevezetett vízmennyiségek alakulását a grafikon szemlélteti.

Kurilla Lajos

A napi csapadék és a napi középhőmérséklet területi átlagának alakulása a Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság működési területén 2016. április, május, június hónapokban:

Az időjárás és a talajvíz alakulása 2016. április, május, június hónapokban

2016. második negyedét összességében az átlagosnál enyhén magasabb hőmérsékletű, az átlagosnál csapadékosabb, szélsőséges időjárás jellemezte.

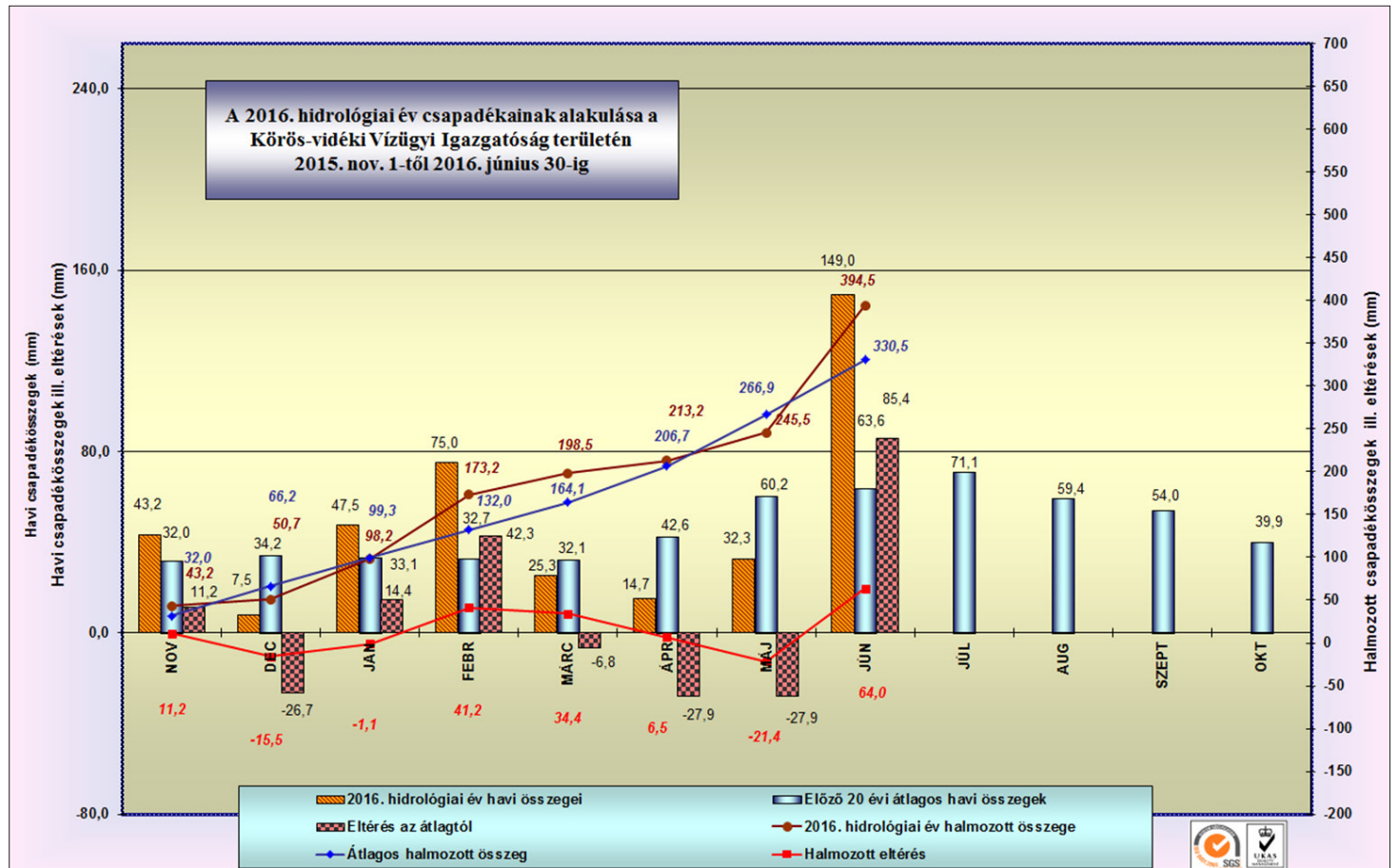
A középhőmérséklet áprilisban +12,9 °C volt, ami 1,5 °C-kal magasabb a sokéves átlagnál, májusban +16,3 °C, ez 0,7 °C-kal alacsonyabb

a sokéves átlagnál, júniusban pedig +21,1 °C, ami 0,6 °C-kal haladja meg a sokéves aktuális havi átlag értékét.

Április első három hetében többnyire átlagos vagy afeletti volt a hőmérséklet, a hónap utolsó napjaiban a térséget elérő hidegfront mérsékelte kissé a havi középhőmérsékletet. Május első két hetében az évszaknak megfelelő hőmérsékletnél kicsit hűvösebb időjárás volt. A hónap közepén egy erősebb lehűlés (a napi

középhőmérséklet több mint 6 °C-ot esett néhány nap alatt) mérsékelte tovább az időjárást. Ekkor még a nappali maximum hőmérsékletek is a havi középhőmérséklet szintje alá csökkentek. Ezt a pár napos időszakot egy fokozatos felmelegedés követte, így hónap végére már erősen nyári volt a klíma. Június első felét még az átlagosnál kissé hűvösebb esős időjárás jellemezte, de a hónap második felében már fokoza-

Folytatás a 25. oldalon →

tosan emelkedett a hőmérséklet, hőségnapokkal is számolnunk kellett. A negyedév leghidegebb napja április 25-e volt +6,6 °C-os átlagos középhőmérséklettel, a legmelegebb pedig június 25-e volt, +27,0 °C-os átlagos középhőmérséklettel, ekkor Eleken +36,0 °C-ot mutatott a hőmérő.

A hőségnapok, azaz a 30 °C és afelletti maximum hőmérsékletű napok száma májusban 1 volt (a sokéves átlag értéke 2 nap), júniusban pedig 8 volt (sokéves átlag értéke 5 nap).

2016. második negyedévében a csapadék mennyisége átlagon felülinek

tekinthető, mely gyakorlatilag az extrém mennyiségű júniusi csapadéktevékenységnek köszönhető. A 20 éves júniusi átlagos csapadékösszeget több mint kétszeresen haladta meg a lehullott csapadék mennyisége. Mezőgyáni észlelőnk a hónapban 197,9 mm csapadékot írt össze. Ez az összeg megfelel az egész éves átlagos csapadékösszeg több mint harmadának, valamint az átlagos havi összeg háromszorosát teszi ki. A Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság működési területén 2016. június végéig hullott csapadék mennyisége a naptári évben 79,5 mm csapadék-többletet mutatott, az előző 20 év

átlagához képest. A 2015 novemberétől számított hidrológiai év csapadékmérlege szerint 64,0 mm-rel több csapadék érte az igazgatóság területét, mint az utóbbi 20 évben átlagosan.

A talajvíz – a vizsgált kutak adatai alapján – áprilisban 39 cm-rel, májusban 23 cm-rel, júniusban 3 cm-rel volt magasabban a havi sokéves átlagnál.

Június végén legmagasabban Csárdaszállás (166 cm), legalacsonyabban Telekgerendás (395 cm) térségében állt a vízszint.

Jobbágy Zoltán

Zárásként egy különleges fotó

Áprilisban Köröstarcsánál a Kettős-Körös medrébe két nagyméretű nyárfa dőlt, teljesen elzárva a hajóutat. A fotó a bedőlt fák eltávolítása közben készült egy drónról.

 KÖRÖS-VIDÉKI
hírlevél hírlevél hírlevél hírlevél hírlevél hírlevél hírlevél hírlevél hírlevél

Kiadó: Körös-vidéki Vízügyi Igazgatóság.
Felelős kiadó: Bak Sándor igazgató
Szerkesztőbizottság vezetője: Szabó János műszaki igazgató-helyettes
Tagjai: Pozsárné Kaczkó Zita, Bártai Gergely, Faulháber Márton

5700 Gyula, Városház utca 26. Tel.: 66/526-400*,
Fax: 66/526-407
E-mail: kovizig@kovizig.hu, www.kovizig.hu
Megjelenik negyedévente elektronikus formában.